

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 178

Comissió d'Empresa i Coneixement

Sessió 8, dijous 31 de gener de 2019

Presidència de la I. Sra. Laura Vilchez Sánchez

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licituds de compareixença del director general de Turisme perquè informi sobre els objectius i les novetats del decret de turisme i perquè faci balanç de la temporada d'estiu del 2018 356-00165/12 i 356-00175/12	3
Proposta de resolució sobre les taxes als estudiants d'enginyeria 250-00408/12	37
Proposta de resolució sobre l'extensió dels contractes del Programa Beatriu de Pinós 250-00422/12	38
Proposta de resolució sobre l'operació de l'Estat per a desestabilitzar l'economia catalana 250-00425/12	41
Proposta de resolució sobre l'impuls de la implantació de la finestra única empresarial a Barcelona 250-00438/12	48

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 8 de la CEC

La sessió de la Comissió d'Empresa i Coneixement (CEC) s'obre a les tres de la tarda i cinc minuts. Presideix Laura Vílchez Sánchez, acompanyada del vicepresident, Jordi Terrades i Santacreu, i del secretari, Jordi Munell i Garcia. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats José María Cano Navarro, Noemí de la Calle Sifré, Antonio Espinosa Cerrato, María Luz Guilarte Sánchez, Martí Pachamé Barrera, Alfonso Sánchez Fisac i Jorge Soler González, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Lluís Font i Espinós, Teresa Pallarès Piqué i Ferran Roquer i Padrosa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Eva Baró Ramos, Antoni Castellà i Clavé, Ferran Civit i Martí, Adriana Delgado i Herreros, Gemma Espigares Tribó i Gerard Gómez del Moral, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla i Alicia Romero Llano, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Lucas Silvano Ferro Solé, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Vidal Aragonés Chicharro, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió el director general de Turisme, Octavi Bono i Gispert, la directora general d'Ordenació i Inspecció Turística, Anna Martínez Ribas, i la subdirectora general de Desenvolupament Turístic Territorial, Carme Rubió i Soto.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença del director general de Turisme davant la Comissió d'Empresa i Coneixement perquè informi sobre els objectius i les novetats del decret de turisme (tram. 356-00165/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença del director general de Turisme davant la Comissió d'Empresa i Coneixement perquè faci balanç de la temporada d'estiu del 2018 (tram. 356-00175/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Proposta de resolució sobre les taxes als estudiants d'enginyeria (tram. 250-00408/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 189, 30).

4. Proposta de resolució sobre l'extensió dels contractes del Programa Beatriu de Pinós (tram. 250-00422/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 189, 45).

5. Proposta de resolució sobre l'operació de l'Estat per a desestabilitzar l'economia catalana (tram. 250-00425/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 189, 49).

6. Proposta de resolució sobre l'impuls de la implantació de la finestra única empresarial a Barcelona (tram. 250-00438/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 194, 17; esmenes: BOPC 240, 17).

La presidenta

Bé, bona tarda a tothom. Benvinguts a una nova sessió de la Comissió d'Empresa i Coneixement.

Sol·licituds de compareixença del director general de Turisme perquè informi sobre els objectius i les novetats del decret de turisme i perquè faci balanç de la temporada d'estiu del 2018

356-00165/12 i 356-00175/12

Avui a l'ordre del dia els dos primers punts són: sol·licitud de compareixença del director general de Turisme davant la Comissió d'Empresa i Coneixement

perquè informi sobre els objectius i les novetats del decret de turisme –això el punt número 1– i sol·licitud de compareixença del director general de Turisme davant la comissió perquè faci balanç de la temporada d'estiu del 2018.

Com vam quedar Mesa i portaveus, se substanciaran un cop votades i aprovades. Per tant, passem primer de tot a la votació del punt número 1, la sol·licitud de la compareixença del director general... *(Veus de fons.)* Ah, si tothom hi està d'acord, podem fer la votació conjunta del punt 1 i el punt 2. *(Pausa.)* Sí? *(Veus de fons.)* Doncs d'acord, l'1 i el 2.

Doncs procedim a la votació del punt 1 i el punt 2 de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Lavors, s'aproven per unanimitat.

Lavors, us demanaré als grups votar l'ampliació de l'ordre del dia perquè es puguin substanciar en aquest moment les dues compareixences que teníem sol·licitades.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Sí, les dues juntes.

També aprovades per unanimitat.

Lavors, fem un recés de dos minuts, que sortim a rebre el director general.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i set minuts i es reprèn a les tres i nou minuts.

La presidenta

Bé, doncs. Donem la benvinguda al director general de Turisme, el senyor Octavi Bono, a la directora general d'Ordenació i Inspecció Turística, la senyora Anna Martínez Ribas, i a la subdirectora general de Desenvolupament Turístic Territorial, la senyora Carme Rubió i Soto.

Com hem comentat, es substanciaran les dues sol·licituds de forma conjunta. Tindran un temps aproximadament d'uns quaranta minuts per fer la seva exposició, i a continuació els grups tindran un temps màxim de deu minuts per respondre. Té la paraula. Quan vulgui.

El director general de Turisme (Octavi Bono i Gispert)

Bé, bona tarda i gràcies, senyora presidenta. Bona tarda, diputats i diputades. Se'ns ha demanat de comparèixer per tractar dos aspectes, que són prou rellevants, associats a l'activitat que portem a terme al departament i, en concret, a la Direcció General de Turisme. I certament, i els ho dic de forma sincera, agraïm l'oportunitat també pel que serveix de poder-nos explicar en el que és la nostra feina en el dia a dia i en aquells aspectes que també ajuden a entendre la dinàmica de l'activitat turística del país, que té un punt d'una certa complexitat. Per tant, també ho interpretem com una oportunitat per fer conèixer allò que està a les nostres mans i que forma part de la nostra responsabilitat.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Tal com els deia la presidenta, són dos, els elements. El primer té, diguéssim, un encaix en una activitat del que és una de les responsabilitats de la direcció general en l'àmbit normatiu, i l'altre fa més referència a l'avaluació del que és l'activitat turística en el país.

Conec, perquè així vam rebre la documentació ara fa uns mesos, que el seu interès era que centréssim, pel que fa a la segona part, el focus en la dinàmica de l'estiu, però sent les dates que són quan s'ha pogut generar, doncs, aquesta compareixença, jo m'atreveria a proposar-los, si els sembla bé, que no perdéssim l'oportunitat de fer una valoració no només de l'estiu, sinó del conjunt de l'exercici. Si volen només que fem la de l'estiu, podem fer la de l'estiu, però penso que perdríem l'oportunitat de tindre una mirada més global del que ha estat el 2018 en el seu conjunt. En qualsevol cas, tenen també –i les hi deixarem, si volen– imatges, diapositives, amb dades específicament del que és estiu. Sí? *(Pausa.)*

Pel que fa, doncs, al decret, clar, aquest és un projecte que ve de lluny, i també m'atreveixo molt sincerament a dir que excessivament de lluny, perquè ha tingut un recorregut que s'inicia el 2015 i que per diferents raons, que també les podem compartir, ha tingut demores que no les hauríem d'entendre com a normals. És un projecte que actualitza gran part de la normativa turística reglamentària en un sol decret i que, d'altra banda, ha estat objecte, i per dues ocasions..., un procés d'informació i, per tant, també d'allegacions, que en la seva segona edició, d'aquest procés, se'n van rebre des de trenta-vuit col·lectius diferents. Allegacions que s'han analitzat amb una mirada oberta, empàtica, intentant comprendre exactament per què se'ns deia el que se'ns deia des de cada un dels diferents col·lectius, i sota aquells principis amb els que entenem que les allegacions han de ser tractades, que són els de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

El decret és, com a norma, un element que no té vida pròpia de manera aïllada, sinó que l'hem de contextualitzar en un seguit d'àmbits, de condicionants i també de requeriments de caràcter normatiu que afecten allò que pot i vol ser el decret, les dues coses. Si anem lluny, la Directiva 2006/123, de serveis, l'hem de tindre present; la Llei 17/2009, aquella que anomenem «paraigua»; la 25/2009, l'òmnibus; la 20/2013, de garantia d'unitat de mercat; la 16/2015, de simplificació de l'activitat administrativa; la 39/2015, de procediment administratiu, i la directiva també 201/2302, de viatges combinats. Aquests són els elements que, d'una manera o altra, doncs, es tenen presents a l'hora de fer les consideracions que fem en aquest document.

Amb l'ànim de ser tan didàctics com puguem, ens agradarà donar resposta a un seguit de preguntes, que crec que serà la millor manera d'explicar el contingut d'aquest decret: què fa, per què ho fa, com s'estructura, quines són les novetats més rellevants, i, d'altra banda, atès que em sembla que és un col·lectiu que hem de tindre molt present en l'exercici de la nostra responsabilitat, quin tipus d'afectació podrà tindre sobre el sector i, especialment, sobre alguns actors rellevants –com són els agents que representen tota l'arquitectura de govern local en el país.

Pel que fa a què fa, l'objecte del decret és clar: és la regulació dels requisits turístics i de classificació dels establiments i de les activitats turístiques; la definició del Registre de turisme; la disciplina administrativa, en aquest cas, perseguint un marc de col·laboració entre les diferents administracions; el model de governança turística, un element gens menor; el sistema català de qualitat turística. I també, com una part de la regulació del Fons per al Foment del Turisme, allò que anomenem «l'impost d'estades i establiments turístics», queda també regulat en funció de tot el que preveu la Llei de turisme de Catalunya. Aquest és el què, eh?

Sovint, i és un element que a mi m'ajuda entendre les coses, i, per tant, intento aprofitar-ho, quan puc, a l'hora d'explicar-les també..., el perquè és un aspecte que m'agrada d'entendre i després també de compartir. Aquest perquè en el fons s'articula al voltant de quatre conceptes, de quatre idees: simplificar, refundre, actualitzar i atendre un mandat.

Simplificar, això no és nou. De fet, aquest és un exercici que en aquells marcs condicionants que abans els mencionava ja ens conviden a haver de fer, però a través del decret en el fons el que estem fent és un exercici de modificació de dinou normes, incloent-hi la derogació total de nou decrets, parcialment de dos decrets i la derogació de cinc ordres. Per tant, tots aquells elements que ens ajuden o que ens estimulen o que requereixen que fem un exercici de simplificació del corpus normatiu, en el nostre sector també –i, per tant, a la nostra direcció general–, són tinguts en compte a l'hora de donar impuls a aquest decret.

De forma similar, i no queda lluny de l'objectiu anterior, aquest perquè, els deia, també passa per la idea de refundre. Per tant, això que ja s'ha fet en altres moments, com en el Decret 183/2010, d'establiments d'allotjament turístic, i el 159/2012, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic..., en aquell moment vam aconseguir integrar en una sola norma un total de tretze disposicions reglamentà-

ries i ara, amb aquest decret, també culminem aquest procés encetat, com els dic, en aquestes dues altres etapes que els mencionava.

Actualitzar, com a tercera raó, com a tercer motiu pel que engeguem aquest decret, entenent que el sector és un sector dinàmic, que s'hi produeixen situacions no existents amb anterioritat que han de ser tractades, que han de ser recollides, i que, per tant, han de suposar, doncs, una incorporació en aquest corpus normatiu. Aquí hi trobaríem des de noves fórmules d'allotjament fins a nous sistemes de comercialització i distribució, o el que ha suposat també en tot aquest desplegament l'eclosió de l'anomenada «economia col·laborativa», per citar-ne només alguns aspectes, que, a títol de nous escenaris, ens han de portar també en aquest tercer objectiu, que és el de l'actualització.

I, finalment, en aquest perquè, atendre un mandat, els deia. Atendre un mandat, perquè són diferents, les resolucions, també d'aquest mateix Parlament o d'algunes comissions específicament creades –com podia ser la de l'economia col·laborativa–, que reclamaven al nostre departament i, en concret, a la direcció general, que tinguéssim presents determinades realitats i que les incorporéssim també en el nostre marc normatiu.

Per tant, simplificar, refondre, actualitzar i atendre aquest mandat derivat per vostès, també, en part, doncs, és el que ens ha portat en aquest temps a treballar en el decret.

De forma també molt resumida..., com s'estructura. Bé, això segurament els juristes els ho podrien explicar amb més detall i d'una manera més exhaustiva que jo mateix, des del punt de vista de com s'ordenen els diferents llibres, etcètera, però finalment ens trobarem amb un paquet de sis llibres, que ara els mencionaré, i un paquet també d'annexos.

El llibre I fa referència a les disposicions generals; el llibre II, als establiments d'empreses i activitats turístiques; el tercer fa referència als serveis d'informació, difusió i atenció turística; el quart fa referència al model de governança turística; el cinquè, al sistema català de qualitat turística; el bloc de disciplina administrativa turística configura, finalment, el sisè. I, després, el paquet d'annexos estableix els requisits tècnics mínims i els barems de qualitat.

Entenc que això pot ser una mica feixuc, i, per tant, també teníem l'interès de posar-hi un punt de concreció –i veuran que tampoc són elements d'una extraordinària sofisticació– per posar una mica l'accent en quines són les novetats del decret: anem a reconèixer què aporta de nou aquesta norma. I hem intentat ser prou exhaustius, però també situar aquells elements més rellevants, i, si de cas, després m'agradarà subratllar els que, en aquest conjunt, certament tenen un pes important.

En primer lloc, com a novetats..., hi insisteixo, des de la perspectiva de les novetats, el decret persegueix la clarificació del paper del Registre de turisme, que recordin que és el cens de tots els establiments d'allotjament i d'activitats turístiques degudament habilitades.

Després, també, la simplificació de la intervenció turística eliminant definitivament la intervenció prèvia de l'Administració turística de la Generalitat en l'habilitació dels allotjaments, perquè pensem que aquesta és una competència o responsabilitat que s'ha d'exercir des dels ens locals..., no ho pensem, és que és així; la classificació dels càmpings en estrelles, de dues a cinc estrelles –això és nou–; la regulació de les àrees d'acollida de les autocaravanes, que és una realitat existent però que no tenia un marc normatiu que ho acollís adequadament; la definició de la capacitat dels allotjaments rurals i d'habitatges d'ús turístic, que passarien a tindre un sostre màxim de vint places.

La possibilitat d'habilitació dels allotjaments singulars: cabanes als arbres, coves i barraques. Sovint se'ns diu, a l'Administració, que anem tard, és a dir, que la dinàmica del mercat o del que seria, doncs, l'activitat a la societat va per davant. I és cert, segurament sovint necessites que les coses facin una mica de pòsit per després poder-hi actuar i que aquest pòsit també et doni la tranquil·litat de que allò que estàs regulant tindrà continuïtat.

En aquest cas, intentem, sense deixar de tindre en consideració que les coses requereixen un punt de pòsit, donar també resposta en aquelles iniciatives que sabem que es poden anar produint i que encara potser no hi són però que s'acabaran generant, sobretot en fórmules d'allotjament –cabanes als arbres, coves, barraques– on donaríem l'oportunitat precisament als ens locals per acabar de configurar les condicions per les quals això es pogués portar a terme en cada un dels ajuntaments, dels municipis, sempre, no cal dir-ho, que tot això quedés, com no pot ser d'una altra manera, sotmès a les normatives, diguéssim, de caràcter sectorial no turístic que garanteixen la seguretat, la salubritat i tots els altres aspectes a tenir en compte i que no són específicament normativa turística.

També, com a novetat, la supressió de la regulació d'obligacions en les reserves d'allotjament. En aquest cas, perquè és una qüestió pròpia de la garantia dels drets del consumidor i regulada des de l'àrea de consum.

Ara sí que estaria obrint segurament un àmbit que és dels que sí que té un calat rellevant, segurament el que més, que seria la regulació de les llars compartides, que es deriva precisament d'aquest informe d'economia col·laborativa i d'aquest mandat que se'ns trasllada per tal d'integrar-ho en el nostre marc normatiu. Ho hem fet de la millor manera, entenent que no es pot iniciar l'activitat sense presentar una declaració responsable davant de l'ajuntament corresponent; ha de ser la residència efectiva del seu titular; l'ha de compartir efectivament amb el turista fins a un màxim de sis persones, i obligant-los també a exhibir l'habilitació municipal.

Dèiem, a més a més, també en el decret que això no tindria vigència fins després d'un any des de l'aprovació del decret, a fi i efecte que els ens locals, els municipis, tinguessin temps per habilitar el seu marc normatiu i regular adequadament aquesta possibilitat.

Alguns aspectes que són menors, com ara la identificació específica per als hostals amb la simbologia HS. Em sap greu entrar en aquest grau de detall, però és una novetat la possibilitat de la instal·lació del sofà llit a la sala dels apartaments, cosa que ara no és possible.

El fet de tenir en compte l'antiguitat per als establiments de turisme rural amb una data diferent a la que prevèiem fins ara; ara hem fixat aquesta antiguitat per la qual un establiment, per poder ser d'allotjament rural, ha de ser anterior al 1957. També m'agradaria explicar-los, encara que sigui poc més que una anècdota, que això no és una arbitrarietat. No hem posat el 1957, en fi, agafant qualsevol any del calendari, per entendre'ns, sinó perquè existeix –i molts segurament el coneixen– tot un material fotogràfic generat per l'exèrcit nord-americà aquest any que ens ajuda a entendre i a veure que precisament hi ha coses que existien i d'altres que no existien, abans d'aquesta data. De fet, aquest és el segon vol que es va fer, que es va fer entre els anys 56 i 57. Per això prenem la referència de l'any 57, i no prenem la primera –perquè això ja s'havia fet entre els anys 45 i 46– perquè aquell no era complet i, al no ser complet, tampoc ens ajudaria. Aquest és el motiu..., que no dona, hi insisteixo, arbitrarietat, sinó el contrari, no?, fa que tingui més sentit, que no sigui com abans.

Capacitat màxima dels habitatges d'ús turístic adequada sempre a la cèdula d'habilitat, però amb un topall de vint places.

Habilitar també la possibilitat que, en els casos que s'atempti contra la convivència, en els habitatges d'ús turístic es pugui desallotjar el client de forma immediata.

La distribució també de l'impost en els municipis turístics que puguin o que hagin de destinar, si recapten per damunt de 300.000 euros, el 60 per cent del fons a projectes de promoció, i la resta, a les altres línies d'acció, i en aquells que estiguin per sota del llindar dels 300.000 euros, que hi destinin el 75 per cent.

I, finalment, també es culmina la liberalització, d'acord amb la directiva de serveis, dels requisits turístics que s'exigien a les agències de viatge. Ara es deroga expressament aquesta normativa. De manera tàcita ja havíem d'entendre-la derogada,

perquè amb la llei d'acompanyament de pressupostos del 2017, tàcitament, com els dic, això ja havia quedat derogat.

Posant el focus en l'àmbit dels ens locals per també acabar en aquesta seqüència, en aquest guió que els deia a l'inici, per a aquells que hagin pogut rebre –i nosaltres també n'hem rebut– algunes inquietuds per part dels ens locals, quina afectació provoca el decret de bell nou que no existís abans? Bé, subratlla la possibilitat d'habilitar i de regular els allotjaments singulars; reforça el reconeixement que la mateixa Llei de turisme ja feia de la seva capacitat sancionadora i de la seva capacitat d'intervenció –això ja queda reforçat d'acord amb la normativa de règim local catalana–; el reforçament també del paper de coordinació, comunicació i suport entre administracions turístiques de la Generalitat i els ens locals al servei de qualsevol tipus d'acció, però especialment també d'aquest àmbit de control.

I, d'altra banda, el fet de preveure, com els deia, un termini perquè puguin modular, a través d'ordenances pròpies, la implementació de les habitacions en llar compartida tenint present els condicionants o les particularitats socials i urbanístiques, la problemàtica d'habitatge que en cada lloc pugui existir, o no, doncs, entre ells. Per tant, aquesta possibilitat de modular aquesta normativa en funció de que les realitats no són idèntiques en el conjunt del país.

Això és el que essencialment és el decret, del que després, en les preguntes i aclariments que vulguin fer, doncs, en podrem donar compte d'una manera més detallada, si és que ho entenen pertinent.

La segona part del que se'ns demanava fa referència en aquesta anàlisi de l'activitat del 2018; agost, se'ns havia demanat, i, com hem acordat, no?, ho farem per abordar-la des d'aquesta perspectiva del conjunt del 2018. I, si volen que entrem en el detall de l'estiu... –perdó–, de l'agost, doncs, també ho podem fer, si tenim temps i si volen que ho fem d'aquesta manera.

També m'he reservat –i perdonin-me el fet de que potser estiro una mica l'oportunitat, ja els dic que intentava plantejar la compareixença realment com una oportunitat– unes primeres imatges, unes primeres diapositives, que ens ajudin a contextualitzar el que és l'activitat turística en el país abans d'entrar a valorar quina ha estat la seva variació. Això em sembla que ens pot ser útil. Probablement..., bona part d'aquesta informació, doncs, és possible que la tinguin; en qualsevol cas, si no la tenen, penso que ens pot ajudar una mica.

Per tant, les primeres imatges abans d'entrar en la valoració del 2018 voldran ser això, voldran ser una aproximació al que és la realitat turística a Catalunya, del sistema turístic català.

La nostra contribució en el producte interior brut està al voltant d'un 12 per cent. Generem, com a sector, d'una forma directa al voltant del 14 per cent de l'ocupació, amb tots els matisos –que ja em faig meus– de la singularitat de l'ocupació en el nostre sector, que d'això, si volen, també en podem parlar, i de la capacitat de millora, precisament, que hi ha en aquest camp. Estaríem parlant d'una xifra superior als 450.000 ocupats, amb puntes, aquest darrer 2018, en què hem arribat als 463.000.

Hem rebut un total de 38,5 milions de turistes el 2017. Aquesta xifra –després la veurem una mica més detallada– integra el visitant internacional, el visitant que ve d'algun punt de l'Estat i també la dinàmica domèstica, és a dir, el català que viatja dintre de Catalunya. Això ens ha generat –i per nosaltres és la part més important, perquè, al final, el que dona sentit en aquesta activitat és el fet que és un element que és generador de riquesa i d'oportunitats, també, de desenvolupament– més de 22.820 milions d'euros de despesa, amb una oferta que s'articula, si parlem només d'allotjament, en una xifra que està al voltant d'unes 970.000 places aproximadament en el conjunt del país, i un teixit, si fem referència a l'àmbit d'empresa, del voltant de 78.000 empreses. Aquesta seria una primera aproximació al que significa el sistema turístic català.

El que els deia abans: aquests 38,5 milions..., veuen que hi ha una distribució principal en turisme, el 2017, eh?, internacional, amb 19,1 milions; de l'Estat, sense tenir

en compte, en aquest cas, Catalunya, 5,5 milions, i 14,2. La part més rellevant, ho torno a dir, la dels ingressos –a això en algun altre moment m’hi tornaré a referir amb aquesta insistència, perquè certament és la més important–..., no hi ha una correlació entre els volums de persones arribades i d’ingressos. El gruix d’aquests 22.823 milions que teníem el 2017 ens genera el turisme internacional –això s’ha de tindre molt present–, i el turisme que arriba del conjunt de l’Estat, del conjunt d’Espanya, és 1,9 milions, i el turisme domèstic català, 1,6.

Encara, a l’hora d’entendre com som com a espai turístic, tal com veuen en l’encapçalat d’aquesta imatge, l’oferta no es distribueix per igual en el conjunt del país. De fet, la concentració a l’entorn del litoral i a l’entorn del que és l’àmbit metropolità –la ciutat de Barcelona i el seu entorn metropolità– és enorme. En la columna que aquí queda encapçalada per la referència «Costa A» hi estariem integrant el que és la ciutat de Barcelona més les marques Costa Brava, Costa Daurada, Costa de Barcelona i Terres de l’Ebre.

I aquests són els percentatges: pel que fa a establiments hotelers, el 77 per cent; places hoteleres, el 90; les extrahoteleres..., i aquí no hi ha habitatge d’ús turístic, aquí hi hauria apartament, càmping, i hi tindriem el 81 per cent, però també és veritat que una d’aquestes marques integren municipis que són d’interior. Per tant, si encara destillessim millor aquesta informació i ens situéssim en els valors dels setanta municipis que integren el litoral català, veuríem que el 75 per cent de l’oferta queda concentrada en aquest espai. Per tant, hi ha molta concentració.

Tota aquesta activitat –i perquè en tinguin una perspectiva de caràcter comparatiu amb altres llocs del món–, aquesta dinàmica, aquests 19,1 milions de turistes internacionals, situa Catalunya com una destinació rellevant a escala internacional si ens comparem, hi insisteixo, amb el conjunt de països del món. Fins a quin punt, també, perquè ho puguin tenir una mica en ment? Doncs, a pesar que per mi no és l’indicador més important, el de les persones, sinó el dels ingressos, si comparéssim amb dades d’Organització Mundial de Turisme quin és aquest rànquing, doncs, trobaríem Catalunya per davant de països com els Països Baixos, Hongria, Polònia, Croàcia, Xipre, Portugal, Dinamarca, els països nòrdics; i, si miréssim també Àsia..., Corea, Indonèsia, Filipines, Singapur, Vietnam, Austràlia, Nova Zelanda, l’Índia o Sri Lanka. O també podríem dir-ho d’una altra manera, dient que, per exemple, Catalunya rep més turisme internacional que cap país de Sud-amèrica, que tot el Carib –no tot en el seu conjunt, però que tots els països del Carib–, i que Nord-amèrica, Mèxic i els Estats Units reben menys turisme internacional, i que el Canadà té aproximadament el mateix volum.

També, per seguir descrivint el sistema turístic català..., és un sistema amb una elevada estacionalitat. No tothom la viu igual. Ho veuen en el gràfic de la pantalla: les barres correspondrien als valors de Catalunya. Després, la correlació entre el que seria l’entorn Girona i Tarragona és similar quant a un comportament apuntat de manera similar. La línia –espero que es vegi ben negra– que queda una més atenuada és la que incorpora la demarcació de Barcelona, amb la ciutat de Barcelona, que fa que la distribució sigui una mica diferent. I, finalment, veuríem també que Lleida té un comportament una mica diferent, perquè té dues puntes de molta activitat a l’entorn del que seria Setmana Santa, a la primavera, i després també en la part de l’estiu, entre els mesos de juliol i agost.

Però si volen fixar en ment una xifra que els ajudi també a interpretar l’activitat des de la perspectiva de la demanda, podríem dir que Catalunya concentra –i és molt– la seva activitat durant quatre mesos en una proporció del 47 per cent. És a dir, del gruix de l’activitat turística que es porta a terme en el nostre país, quatre mesos generen el 47 per cent de l’activitat: juny, juliol, agost i setembre.

Ja que intentem interpretar i entendre millor l’activitat turística, malgrat que hi ha una distribució molt àmplia pel que fa a mercats, afortunadament, i cada vegada tenim mercats creixents molt interessants que s’hi van afegint –i el comportament dels Estats Units aquests darrers anys ha estat certament molt important–, poden

veure com en el període 2010-2016 –també per citar, doncs, un període prou estable– quatre països, França, el Regne Unit, Alemanya i Itàlia, acaben esdevenint una mica més de la meitat de tota la nostra demanda internacional, amb aquest 52 per cent que els estic mencionant.

Ara sí que aterrem al que era el motiu de la compareixença, doncs, eh?, que és la valoració d'aquest exercici, del 2018. Què ens hem anat trobant, fins a la data? Perdonin: els he de dir, amb anterioritat, que les dades que aniran veient, tot i que sempre hi haurà la font, encara que quedi una mica petita, a la part de baix, són dades que ens trasllada Idescat que recull de l'INE, eh? Aquesta és la font amb la que estem alimentant aquesta informació. Són dades INE, per entendre'ns.

En aquest moment de l'any –per tant, tal dia com avui, 31, que fem la presentació– ni l'INE ni nosaltres tenim dades de desembre. Aquestes dades serien les dades agregades fins al mes de novembre i amb una estimació que hem portat a terme –igual que ha fet el ministeri a Espanya– del mes de desembre, per intentar poder aportar avui també en aquesta compareixença informació de caràcter global. Per tant, aquestes xifres que estaran veient a la pantalla són dades oficials fins al mes de novembre i amb una estimació que pren com a referència l'estimació que també ha fet el ministeri per al mes de desembre.

Hem situat a un nivell pràcticament idèntic al de l'any passat el volum de persones, amb aquests 19.141.000 turistes internacionals. Finalment, amb el bon comportament de la darrera part de l'any, aquesta xifra s'ha situat en un increment lleuger del 0,1 per cent. Els he de dir que fins al mes de setembre, inclòs, aquesta xifra declinava un 0,8, eh? Però, honestament, el que ens preocupa no és tant si tenim un petit percentatge menys de visitants –penso que en algun moment fins i tot pot ser bo–, sinó que el que ens interessa és veure la segona referència, que és que en ingressos creixem un 7,2 per cent, aquest 2018, i superem ja els 20.601 milions.

Hem tingut també molt bon comportament pel que fa a l'activitat vista o analitzada des de la perspectiva del que és la despesa per persona, amb 187 euros, amb un increment del 10,1 per cent per estada –és a dir, tot el temps que dedica cada una de les persones que visita Catalunya–, que ha tingut una xifra global de despesa de 1.076 euros i un increment del 7,3 per cent.

Amb aquest ànim didàctic que els dèiem que volíem introduir també en la compareixença, i atenent al fet de que hi ha hagut una certa inquietud i ens l'han traslladat, tant alguns de vostès com també representants del sector, tot allò que s'ha anat parlant, no?, de la possible afectació de la situació política del país, del procés, etcètera, sobre l'activitat específicament turística en altres àmbits, però també en el turisme..., hem intentat també aportar algunes xifres que ens ajudin, doncs, a tindre informació per poder-ho llegir, per poder-ho interpretar.

La columna que encara veuen sense cap dada i que ara començarem a desplegar, la del final, referencia una data, que és la del 2011. Per tant, pensàvem que posar la referència del 2011 com un moment previ a tot l'inici d'aquest procés polític podia ajudar a establir, doncs, aquesta evolució durant aquests anys. Des d'aquest punt de vista, el que veuríem és que en nombre de persones hem crescut, des del 2011 ençà, un 45,6 per cent; el que és més important: en ingressos hem crescut un 87,9 per cent; el que també és molt significatiu: en despesa per persona hem crescut un 71,9 per cent, i en el que és la despesa per estada de cada una de les persones que ens han visitat hem crescut un 28,3 per cent.

També m'agradaria poder traslladar-los informació del que seria l'evolució de despesa diària en aquest mateix període, del 2011 ençà. Veuen la xifra dels 187 euros el 2018, i el punt d'arrencada d'aquests 109 euros –perdó, és petit– el 2011. Aquesta és l'evolució de la despesa. Té una tendència amb una certa estabilitat, sempre relativament a l'alça els cinc primers anys, no?, d'aquesta sèrie, i després fa un salt qualitatiu força important –ho torno a dir, dades INE– els darrers tres anys, el 16, 17 i 18, tal com veuen.

També teníem una mica la necessitat de poder compartir fins a cert punt una certa inquietud: ens costa entendre el sector cada vegada una mica més. El sector és molt dinàmic, hi passen moltes coses. Són molts factors, els que l'influencien; no són elements aïllats, sinó que són molts, els aspectes que s'hi interrelacionen, i a una escala, a més a més, doncs, global. Els ho deia abans, no?, hem vist que l'activitat en nombre de persones pràcticament és la mateixa, fins i tot els nou primers mesos de l'any ja havíem vist que aquesta activitat havia declinat una mica, però, per contra, trobem altres indicadors que ens expliquen també aspectes associats a l'activitat turística que no van exactament en la mateixa direcció.

I m'agradaria fer referència, en aquest sentit, a la dinàmica en els aeroports catalans i també en els ports, perquè, al final, si parlem de persones, aquests són espais en els que les arribades tenen també molt de pes. Fixin-se en la columna del 2018, per intentar donar compte del que ha passat el 2018 en els aeroports catalans: Barcelona se situa per damunt dels 50 milions, amb un creixement del 6,1 per cent i un creixement acumulat des del 2011 del 46 per cent; Girona se situa en els 2.020.000, amb un creixement del 3,7 –veuran que hi ha una dada negativa des del 2011, l'explicaré ara amb una miqueta més de detall–; Reus se situa en 1.037.000 –es torna a superar el milió a Reus–, amb un increment de l'1,4 i amb una dada negativa des del 2011, i fins i tot Lleida, que és un aeroport, com saben, més petit i amb menys activitat, té un creixement del 66 per cent el 2018, amb 45.000 passatgers.

La columna que fa referència a la comparativa amb el 2011..., veuen que hi ha dues dades que tenen un comportament força negatiu; s'han d'explicar una mica bé. Recordin que el setembre del 2010 Ryanair va prendre la decisió de canviar la dinàmica de la seva activitat des de les bases que tenia establertes a Girona i a Reus per desplegar una activitat molt intensa a Barcelona. Què va provocar, això? Que la presència de Ryanair a Girona i a Reus s'anés diluint.

En el cas de Girona, va fer un sostre final, el 2016, i aquell va ser el punt més baix després de la decisió presa per Ryanair; en el cas de Reus, aquest punt més baix va ser el 2015. I, per tant, els he volgut també mostrar com, si prenem com a referència aquest punt més baix un cop paït, si es pot dir així, diguéssim, l'efecte generat pel canvi d'estratègia de Ryanair en aquests dos aeroports, l'aeroport de Reus des del 2015 creix un 47,3 per cent i l'aeroport de Girona des del 2016, que és quan assoleix la cota més baixa, creix un 21 per cent.

També –i em sembla que també val la pena, igual que hem fet abans, quan parlàvem de la comparativa amb altres països– hem vist que en aquest mateix període 2011-2018 l'aeroport de Barajas ha tingut un creixement del 16,5 per cent, que l'hauríem de comparar amb el que ha tingut –malgrat que Barajas està per davant de Barcelona– amb aquest increment del 46 per cent que ha tingut l'aeroport de Barcelona.

No ens agrada quedar-nos en les xifres, només, perquè són fredes. I, aleshores, em sembla que val la pena també tindre present alguns altres elements que expliquen, des d'una perspectiva una mica més qualitativa, el que significa l'activitat en aquestes infraestructures.

En el cas de Barcelona, per exemple, al final això és un volum de persones, només, però hi ha elements de caràcter qualitatiu que, hi insisteixo, potser expliquen aspectes interessants. El 2018 ja hi ha quaranta-quatre connexions transcontinentals. De fet, les darreres enguany han estat Abu Dhabi, Seül i Boston –aquestes s'hi han incorporat enguany. La d'Addis Abeba va ser una experiència molt petita, que va caure el mes d'agost. I el 2011 n'hi havia trenta-dues; per tant, hi ha un increment del 37,5 per cent.

El cas de Reus també ha estat molt positiu, i ens satisfà molt veure que hi ha hagut una nova ruta regular, en aquest cas, a Shannon, que ajuda a consolidar el mercat irlandès, que tan important és per a la Costa Daurada, o l'ampliació en temps –i això també és un element de caràcter qualitatiu molt important– de Jet2, que ens connecta amb el gruix del Regne Unit i fa que l'activitat ja s'enceti el mes d'abril i s'intenti es-

tirar –perquè és un objectiu– l'activitat fora de la part central. Hi ha una nova ruta a Tallinn i també noves rutes amb Brussel·les a través de l'activitat de Brussels Airlines.

Girona..., ha estat també un any en el que hem pogut veure com s'ha consolidat l'activitat amb Moscou. Hi ha un vol regular –i això no hi era, a Girona– tot l'any amb Moscou operat per Pobeda. I Jet2 també configura una relació ja molt sòlida amb Girona des de les nou bases amb les que està operant.

I a Lleida fins i tot hem incorporat nous vols de l'operador suec Quality Travel i del britànic Jet2. A Lleida hi han problemes amb la boira, com segurament han vist pels mitjans de comunicació.

A Barcelona ens preocupa la proximitat, cada vegada més, al que seria el límit de la seva activitat. Creiem que no és tant un problema de terra com d'aire, de dimensió del control, de les limitacions de l'ús de la pista nord –tot això ja ho saben–, i cada vegada estem més a prop de d'aquesta situació.

També podríem fer una reflexió similar..., allò que els deia, cada vegada ens costa una mica més entendre les dinàmiques del sector, en el sentit que hem vist també un molt bon comportament de l'activitat en els creuers. Ho hem vist a Barcelona, que creix un 12 per cent, i, el que és més important, creix en mesos com l'octubre, que arriba a tenir un comportament superior al de juliol o al de l'agost.

Tarragona ha tingut un comportament notabilíssim, especialment per la dinàmica d'activitat de Costa Crociere, que ja va decidir no el 18, sinó el 17, implantar-se i fer inici i final d'itinerari des d'aquella base, des del que és Tarragona. I l'eix Palamós-Roses..., amb un molt bon comportament, també, amb un creixement del 13 per cent, i situant-se ja per damunt dels 50.000 creueristes.

I també veuen –perquè també els ho hem volgut incorporar– com des del 2011 Barcelona creix un 47 per cent. En el cas de Tarragona, com que partia pràcticament d'una xifra inexistent el 2011, veuen un increment que no és un error, és superior al 12.000 per cent, però és que la xifra era molt baixeta. I en el cas de Palamós és més raonable, amb un increment del 27 per cent.

Per anar acabant, també, a l'hora de pensar en un exercici, ens agrada, diguéssim, agregar informació que ultrapassi un percentatge, la variació d'un mercat, la variació d'una despesa, i que ens ajudi a entendre què ha significat un any, no?

Per tant, coses que enguany hem detectat, que el sector ens ha traslladat, que els actors, tant en àmbit públic com en àmbit privat, ens han fet arribar... Bé, hem vist com una dinàmica –i no només a Catalunya, sinó en altres zones del conjunt de l'Estat–..., hi ha hagut una tendència en què l'increment de l'activitat en nombre de persones o ha estat estabilitzat sense que s'hagi produït –cas nostre, pràcticament, només amb un 0,1 per cent– o fins i tot hi ha hagut decrement, però, per contra, hi ha hagut més ingressos. Això ha passat en diferents zones de l'Estat, també a Catalunya.

S'ha parlat molt –i amb això, si volen, en podríem fer quasi un monogràfic, no?– de la recuperació de les destinacions alternatives: Turquia, Grècia, Tunísia, Egipte. És molt curiós: percentualment el 2018 el creixement d'aquests països ha estat inferior al del 2017, i el 2017 no en vam parlar, o potser no vam tenir la necessitat de parlar-ne, però aquests països van créixer més el 2017 que no el 2018, i, en canvi, no ho vam comentar.

Turquia ha tingut un increment molt important, eh?, molt molt important. I, a més a més, és un país gran, amb un volum de turisme que se situa al voltant de 40 milions, i, per tant, es fa sentir. Es fa sentir en dos mercats només, de fet: només en el mercat britànic i en el mercat alemany, perquè després la seva posició geoestratègica fa que també operi en mercats que no són mercats per a nosaltres, que estarien més a l'orient.

O el cas de Tunísia, que també cal analitzar-lo amb una certa cura. Clar, se n'ha parlat molt, de l'efecte de recuperació a Tunísia, però és que Tunísia el 2018 haurà rebut poc més de 7 milions de turistes, dels quals 2,3 són tunisians que tornen al seu país per fer-hi vacances, per fer-hi vacances com a turistes, però són tunisians que no van en un altre lloc, o 2 milions són algerians. Per tant, la capacitat de Tunísia de

fer un efecte en el conjunt de la nostra activitat, a pesar de que hagi crescut al voltant d'un 20 per cent, perquè l'hem estat analitzant, té aquesta dimensió. En qualsevol cas, enguany el sector ha parlat d'això i també els ho volíem explicar.

Sempre que hi ha un esdeveniment de caràcter esportiu rellevant, i el mundial ho és, afecta d'una forma o altra l'activitat. Hem tingut una primavera força plujosa, i això no ens ha ajudat als espais d'interior i en la part, doncs, dels cinc primers mesos de l'any, perquè quasi semblava, a més a més, que el temps s'organitzés d'aquesta manera: cada cap de setmana, si ho recorden, teníem aigua..., aigua que necessitem, d'altra banda, però, bé, en aquest cas, al sector l'afectava d'una manera o altra.

I també, ja que fem referència a la climatologia, hem vist que enguany –quan dic «enguany» vull dir 2018–..., hem trobat en els mercats emissors una bona climatologia. Hem vist com hi havia dinàmiques de comportament de consum de lleure i oci domèstic, perquè hi havia gent que podia quedar-se en el seu país, fos en el Regne Unit, fos en algun país dels països nòrdics, perquè la climatologia convidava a fer-ho.

Hem començat a identificar, més en la part final de l'any que no pas en el gruix de la part central, una certa reacció a l'escenari Brexit per part dels consumidors britànics.

Hem vist que en el mercat rus potser haguéssim pogut créixer més si haguéssim tingut un ruble una mica més sòlid, perquè s'ha mostrat feble en diversos moments al llarg de l'any, a pesar de que ha tingut algunes oscil·lacions. El ruble ens va bé que estigui en un sostre del voltant de 60 rubles per euro, i el 2018 no l'hem tingut en cap moment en aquest punt.

Ens hem trobat també que ha estat un any de reclamacions de caràcter laboral a l'aeroport de Barcelona - el Prat, que s'han fet sentir i que han incidit en l'activitat, i també hem vist que Vueling segueix patint determinades situacions que provoquen afectació.

Tancaríem, per anar acabant, aquest balanç del que és el 2018 també fent un mínim balanç del que és la nostra activitat, ja que també pensàvem que era el moment, doncs, per poder-ho fer.

No els enganyo: he dit «aprovació nou pla estratègic», no és 2018, això; això és d'aquest dimarts passat, però tot el cuinat d'aquest exercici va ser dintre del 2018, d'una forma principal, i, per tant, per nosaltres ha estat una feina del 2018.

El 15 de novembre es va aprovar el nou Pla de màrqueting turístic de Catalunya, que serà una molt bona eina per orientar, juntament amb l'anterior, la nostra tasca els propers anys, fins a l'any 2022.

Des de l'Agència Catalana de Turisme hem desenvolupat més de vuit-centes accions de promoció turística arreu del món. Ha estat l'any del turisme cultural, i ens ha permès posar molt l'accent en aquest tipus d'atributs a l'hora d'explicar-nos.

Ha estat l'any –i n'estem cofois i ens agrada compartir-ho– en què hem rebut un reconeixement a un material preparat per nosaltres, *La ruta de l'atzar*, com a millor film turístic del món, que competia en una vintena de certàmens i quasi tres mil peces més presentades en aquests diferents certàmens.

I ha estat també un any intens pel que fa a la tasca de control sobre el sector turístic, en què hem reclamat la retirada de 27.900 anuncis d'oferta il·legal d'allotjament. Aquesta seria una mica la síntesi del 2018.

La presidenta

Gràcies, senyor Bono. A continuació és el torn de les intervencions dels grups parlamentaris. Tindria la paraula, primer, el grup proponent de la compareixença. Pel Partit Socialista, el diputat senyor Rafel Bruguera té la paraula.

Rafel Bruguera Batalla

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, director general i les persones que l'acompanyeu. Nosaltres havíem demanat ja fa uns quants mesos, al llarg de l'any passat, la seva compareixença per parlar dels dos temes que ens ha exposat, que l'hi agraeixo,

però, sobretot, també li agraeixo la seva sinceritat, eh?, al principi de la seva exposició. I, degut al fet que havíem demanat les compareixences l'any passat, abans de tancar l'any..., per això parlàvem de la valoració de la temporada d'estiu, però agraiem, doncs, que aquesta s'hagi estès al conjunt de l'exercici.

Li havíem demanat la seva compareixença per parlar-nos del decret de reglament de turisme per la nostra preocupació per aquest decret, no? Vostè ho ha explicat una mica. Aquest nou decret havia de formar part de la Llei de mesures fiscals i finances, la llei d'acompanyament de pressupostos de l'any 2016, que finalment no hi va haver pressupost, i, per tant, diguem-ne, va decaure i es va haver de tornar a iniciar el nou tràmit administratiu. L'agost del 2016 va ser, si no estic equivocat, quan es va treure a informació pública el projecte per primera vegada; després es va ampliar, em sembla, i se'n va fer una segona informació pública.

Bé, estem parlant de fa dos anys i mig, eh? –estem parlant de fa dos anys i mig–, i per això..., d'aquí venia, diguem-ne, la nostra preocupació respecte a aquesta qüestió. Per què? Doncs vostè ho ha dit, d'alguna manera, o ho ha dit i ho volem corroborar: el decret no és una qüestió intranscendent. Ha d'afrontar importants temes, com la regulació dels allotjaments turístics, la regulació de noves modalitats d'allotjament turístic –vostè n'ha parlat: dels càmpings, dels albergs, de l'habitatge compartit–, les àrees d'acollida d'autocaravanes –un tema, des del meu modest punt de vista, no menor pel que significa aquest tipus de turisme, que en altres països està molt i molt desenvolupat, i, en canvi, al nostre país encara, diguem-ne, té molt marge, eh?, té molt recorregut per endavant, i és un sector jo crec que interessant–, les inspeccions i la disciplina administrativa turística o les modificacions –i vostè també hi ha fet una mica de referència– o la nova regulació dels fons per al foment del turisme. Per tant, en fi, li agraiem, respecte al decret, que ens ho hagi explicat.

Només li volia fer una pregunta, en aquest sentit, més que re, perquè no m'ha quedat clar o no ho entès bé, o en aquell moment no estava prou atent. Si pogués explicar-nos una mica més..., quan ha parlat de la recaptació de més de 300.000 destinats el 50 per cent... Si pogués explicar això, perquè, francament, no m'ha quedat clar.

I, en tot cas, bé, preguntar-li quan està previst, doncs, que aquest projecte de decret sigui aprovat definitivament, diguem-ne, i que, per tant, es pugui posar en pràctica i en marxa i puguem començar a treballar temes importants que –vostè ho ha dit i no en tenim cap dubte, i nosaltres també ho reclamem– ha de recollir aquest decret.

Pel que fa a la temporada turística, tres o quatre consideracions. En primer lloc, volia manifestar el compromís del meu partit i del meu grup parlamentari amb el turisme –això és innegable, i ho és de sempre i de tota la vida–, un turisme de qualitat, un turisme sostenible, ordenat, en el qual, doncs, creiem i estem convençuts que la col·laboració i el diàleg constant entre les administracions i el sector privat per dur a terme una promoció internacional de Catalunya i les seves marques arreu del món és molt important.

Apostem per la incorporació decidida de la innovació i l'emprenedoria en el sector turístic, la necessitat de debatre en profunditat, amb calma i amb tranquil·litat, sobre l'estratègia turística nostra, la catalana, que ordeni i asseguri una governança equilibrada i amb una visió a llarg termini... És a dir, el que li estic dient, director, en el fons, és que molt probablement compartim el model –n'estic absolutament convençut–, no sé si amb tots els grups parlamentaris –em temo que amb tots no, però amb una bona part, sí–, i, per tant, el problema segurament no està en el model, sinó en com gestionem aquest model, no?

No insistiré en les xifres. Havia apuntat també el tema del PIB, etcètera; no hi insisteixo. Em sembla que no cal fer gaires esforços per explicar la importància que té el turisme a casa nostra per a l'economia i per a la creació d'ocupació. Hauríem de fer un esforç més, per cert, en la creació d'ocupació de qualitat en el nostre sector; em sembla que aquí hi tenim una assignatura pendent.

El turisme és un sector en expansió arreu del món. Em sembla que això és bastant obvi i tampoc cal aprofundir-hi massa més, i és evident i obvi també que en el futur augmentarà, no?

Alguna cosa que he llegit aquests últims dies... Si a Catalunya, incloent-hi Barcelona, que tenim una quota de mercat –no sé si ho dic bé– de l'1 i mig per cent, més o menys, no?, mantenim aquesta quota de mercat, vol dir que, a pocs anys vista, els 19 milions de turistes es poden convertir en 30 o més de 30. Què vull dir, amb això? Que malgrat febleses, malgrat problemes, malgrat dificultats, malgrat entrebancs en el camí, el sector turístic, arreu, doncs, té viabilitat i té futur, i si nosaltres fem les coses mínimament bé, també.

Per tant –i aquesta és una reflexió que li volia fer, per veure si la comparteix o fins a quin punt–, nosaltres entenem i creiem que no es tracta tant de fer plans de màrqueting –que també, eh?, no diem que no– com de gestionar el que tenim, el turisme que tenim, i sobretot tenint en compte el que hem dit abans, que és important la desestacionalització. Perquè, evidentment, la política de nova construcció, de totxana, no és... Estem assistint a importants debats –a la Costa Brava, per exemple, d'on jo soc– a l'hora d'intentar limitar determinats tipus de creixement a determinats llocs. Per tant, el nostre repte no és tant créixer per créixer com aprofitar les infraestructures que tenim i aconseguir la desestacionalització del nostre model, no?

Per tant, tenim uns quants reptes. Aquests dies, a Fitur, he llegit algunes declaracions d'algunes principals cadenes hoteleres, que venien a dir: «La percepció del turista és que la destinació Catalunya encara no és tranquil·la o té un cert grau d'intranquil·litat, i, per al negoci, Catalunya s'ha devaluat; però...» –continuaven insistint– «es pot recuperar», eh? Per tant, és una mica aquesta, la lectura que jo li volia fer, no?

I un representant d'una gran cadena hotelera, amb tretze o catorze hotels a Barcelona, deia també, a Fitur: «Hi ha hagut una recuperació el darrer trimestre del 2018, però encara està molt lluny de tornar als nivells del 2017, no?, abans del procés.» I qualificava de nefast el 2018 pel que feia a Barcelona, eh?, ho repeteixo, i pel que feia al sector hotelier de Barcelona.

O una altra dada: la facturació dels habitatges d'ús turístic legals a Barcelona ha disminuït un 2,9 per cent, tot i que també reconec que ha augmentat l'ocupació, no?

Per tant, estem davant d'uns reptes importants. És un sector que té futur, però hem de fer front a reptes, com la garantia de la sostenibilitat en les destinacions turístiques o el retorn social de l'activitat turística –em sembla que aquest és un altre element important; en definitiva, la convivència del turisme amb la vida als territoris –això s'ha vist a Barcelona, però no només a Barcelona, aquests darrers temps.

Per tant, necessitem –i acabo, presidenta– recuperar el prestigi i la imatge del destí Catalunya i de Barcelona, en concret, que creiem..., i no estic fent en absolut –que no se m'interpreti malament– un discurs catastrofista, al contrari, en positiu i intentant aportar-hi bonament el que ens sembla..., les nostres reflexions, però és evident que l'hem perdut en part, aquest prestigi, pel procés, pel turisme espanyol, pels efectes negatius del turisme i la necessitat de governar-lo, tant a Catalunya com a Barcelona; en definitiva, respecte a aquestes qüestions.

Del Brexit vostè n'ha parlat. També m'agradaria –i acabo amb això–...

La presidenta

Ha d'anar acabant, diputat.

Rafel Bruguera Batalla

...si tenen algun estudi respecte a les possibles conseqüències del Brexit, en cas de que acabés malament.

I res més, director.

La presidenta

Gràcies, senyor Bruguera. A continuació és el torn de Ciutadans. Té la paraula la diputada Mariluz Guilarte.

María Luz Guilarte Sánchez

Sí; gràcies, presidenta. Bona tarda, senyor Bono; bona tarda, senyora Martínez; bona tarda, senyora Rubió. Abans de començar, m'agradaria expressar que, des del meu grup parlamentari, el Grup de Ciutadans, condemnem de manera clara i rotunda l'agressió feixista que van patir membres del nostre grup parlamentari i càrrecs locals el passat 26 de gener al municipi de Torroella de Montgrí. I demanem a la resta de formacions polítiques representades en aquesta comissió que se sumin a aquesta condemna de la vulneració de la llibertat d'expressió política a Catalunya, exercida per grups radicals separatistes i arengades per l'alcalde del mateix municipi en un exercici d'irresponsabilitat en el desenvolupament de les seves funcions.

Dit això, bé, continuarem amb l'exposició i parlant una mica del que vostè ens ha vingut a presentar avui. Ustedes preveían tener listo para septiembre este nuevo decreto de reglamento de turismo de Cataluña, y vemos que aún, realmente, no está listo, porque su gobierno solo se ha dedicado a la gestión de la ficción, a ese *procés* que les ocupa, y, por tanto, la realidad siempre va por delante de ustedes.

La parte más relevante, en estos momentos, a nuestro entender, es la relacionada con la regulación del *habitatge d'ús turístic*, el HUT. El fenómeno del alojamiento turístico en viviendas tiene muchas y diversas implicaciones: sobre el acceso a la vivienda, el urbanismo, la fiscalidad, el régimen de la propiedad horizontal y la convivencia.

Hay que diferenciar entre que la vivienda esté completamente dedicada al uso turístico y el modelo de hogar compartido. La regulación debe ser capaz de conciliar el interés general y la protección del acceso a la vivienda con la recepción de turistas en nuestros municipios. No se puede perder la perspectiva de que la función principal de las viviendas es garantizar el derecho de los ciudadanos a establecerse en un entorno donde puedan desarrollar sus vidas, sus relaciones sociales y su actividad laboral o económica.

Lo que sabemos a día de hoy es lo que ustedes han acordado con el sector. Le quería preguntar si a su parecer no sería conveniente diferenciar urbanísticamente el uso de vivienda y el uso de alojamiento turístico.

En el proyecto han suprimido la posibilidad de que el planteamiento urbanístico municipal pueda establecer una limitación absoluta de la implantación de viviendas de uso turístico. ¿No le parece que, por respeto a la autonomía municipal, los ayuntamientos deberían poder disponer de esa posibilidad? ¿Por qué razón han suprimido la norma que habilitaba a los ayuntamientos para contemplar un trámite de información previa sobre la existencia de una vivienda de uso turístico de la comunidad de propietarios?

Nosotros creemos que sería prudente que los ayuntamientos que lo consideren conveniente puedan establecer ese trámite de información previa a la comunidad de propietarios antes de dar un uso turístico a una vivienda. Pensamos realmente que podría ser prudente, porque permite adelantarse a posibles conflictos futuros de convivencia entre esos usos.

En cuanto al decreto, esto es un poco lo que queríamos comentarle, las preguntas que teníamos, concretas.

Respecto a los datos que nos ha dado y también al nuevo plan de *marketing* 2019-2025, entiendo que... ¿no tenemos plan estratégico pero tenemos plan de *marketing*? (*Veus de fons.*) ¿Tenemos dos? (*Veus de fons.*) Bien. A mí me consta el de *marketing*.

En cualquier caso, del balance que hace usted de la temporada estival me gustaría comentar algunos aspectos concretos. El objetivo de este plan es pasar de los 19,1 millones de turistas internacionales de 2018 a los 24 en 2025. Bien. Quizá el mejor plan hubiese sido no causar daños espantando a los turistas con las acciones llevadas a cabo por un gobierno separatista que ha llevado a que países como Alemania, Reino Unido, Australia, Canadá y Estados Unidos tuvieran que advertir desde las webs de sus embajadas a sus ciudadanos del conflicto que se vive en Cataluña. Lo acaba de comentar también el compañero del PSC, que de alguna manera hay una

preocupación, todavía, ¿eh?, en las ferias profesionales, porque, bueno, hay una cierta alarma y todavía este problema no se ha solucionado.

Quería hablar también de las campañas de turismofobia que llevan a cabo partidos que están en el Gobierno y algunos de sus socios. ¿Se han personado ustedes como acusación en alguno de estos ataques como departamento responsable del turismo? Ayer, también, el señor John Hoffman, el máximo representante de los organizadores del Mobile World Congress, explicó que tenían un plan de contingencia para abandonar Barcelona, porque ustedes no garantizan un gobierno de la Generalitat estable y ceñido a la ley. Ustedes, que son los máximos responsables de la erosión de la marca Cataluña y, en especial, de la marca Barcelona.

Pero usted, en su burbuja, habla de buenos datos, resultados porcentuales positivos, de los diferentes indicadores, pero estos tienen un coste, tienen una cara B. ¿Y quién los ha asumido? Pues lo han asumido los más de 450.000 trabajadores –y sus familias– que dependen del turismo.

Solo en la temporada alta turística –el mes de agosto– Cataluña tuvo un decrecimiento del 2,7 por ciento. Pero no solo cayó el número de visitantes; lo más preocupante es que el gasto medio por turista bajó hasta un 4,2 por ciento, mientras que en el resto de España subía un 10,3 por ciento. Usted nos hacía comparativas con 2011. Como sabemos, 2011 era la época de la crisis. Hombre, no es muy *fair play* jugar con una época de crisis y hablar de que el crecimiento ha sido, digamos, constante y además exponencial, ¿no?, cuando partimos de una situación de crisis, con lo que ustedes hacen la comparativa.

En el mismo mes de agosto, también, se produjo una bajada de las tarifas hoteleras en un 8 por ciento y una reducción de los días de estancia. Y el alojamiento de los pisos turísticos legales también sufrió un descenso; a nosotros nos consta un 5,47 por ciento en las pernoctaciones. El compañero del PSC ha dado otro dato, no sé las fuentes; a nosotros nos las ha dado el sector.

Huelga decirle que el sector les ha dejado claros cuáles han sido los efectos y los daños causados a este por sus pantomimas ilegales, en las que persisten. Usted mismo hace declaraciones diciendo que con el *procés* seríamos igual... –perdón–, que con la independencia seríamos igual de competitivos. Hombre, eso es negar la mayor. Es que es negar la ley de la física: es creer que, bajo condiciones diferentes, todo va a ser igual. Pues no.

También hay multitud de cuestiones para el fomento del turismo que nos hubiese gustado ver recogidas en su plan, cuestiones que nuestro grupo ha presentado como propuestas concretas en este Parlamento. Por ejemplo, establecer un plan de actuación estival frente a posibles incidencias relacionadas con el transporte aeroportuario, que cada temporada vacacional se repiten y a ustedes les desbordan. O, también, que pensasen en la creación de un observatorio de trabajo turístico que realice informes donde se detecten las necesidades de formación turística y posibles focos de fraude laboral y precariedad del sector, que es bastante alta.

¿O van ustedes a realizar una campaña de recuperación del turismo nacional, que ha caído un 11,3 por ciento? El plan dice «turismo internacional»; supongo que para ustedes «internacional», según su tesis separatista, no incluye al resto de España. Ya me lo explicará.

Y, para finalizar, en cuanto a las campañas de prestigio y recuperación del turismo, se me ocurre que..., ¿sabe usted lo que ayudaría mucho? Pues, mire, bastaría con que el máximo representante del Estado en Cataluña, el señor Torra, no fuese a cargo del dinero de todos los catalanes al extranjero para hacer el más absoluto ridículo y dejar la imagen de Cataluña a la altura de betún.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyora Guilarte. A continuació, pel Grup de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Octavi Bono, moltes gràcies per la seva explicació i pel temps que ens ha dedicat. Una primera valoració que m'agradaria fer és sobre la qüestió del retard; crec que s'ha comentat ja en diverses intervencions, però m'agradaria fer-ne una interpretació particular. El problema del retard ja no és només com de convulsa és la situació política en aquest país, no és només la intervenció d'aquesta Administració, sinó que s'ha produït en un moment en què les noves plataformes tecnològiques i les noves formes de turisme exigien una regulació a l'altura, i probablement s'ha provocat, bé, un *gap* en el temps que ha permès una certa tolerància a la desregulació.

Jo crec que el model de turisme de Catalunya té diversos reptes, alguns dels quals probablement podrem intentar corregir, però que no podrem intentar anul·lar amb un decret, com és el de l'estacionalitat, o inclús li diria el de la massificació o el de la desigualtat territorial en l'impacte del turisme. Però hi ha altres efectes que té el turisme que jo crec que hauríem de ser més ambiciosos a l'hora d'intentar-los regular, com és el problema de la gentrificació en certs barris, com és el problema de la convivència, com és el problema de la precarietat laboral i com és el problema que han posat sobre la taula les noves plataformes d'economia col·laborativa.

Crec que hi ha altres sectors on, inclús a contracor, la Generalitat de Catalunya ha acabat sent una mica més ambiciosa, com és el sector de la regulació del taxi i les VTC, i esperàvem, bé, una ambició a l'altura a l'hora de regular els reptes de l'economia col·laborativa en el món del turisme.

Una primera consideració: no soc expert en la matèria, i llegint-me el projecte de decret m'han quedat alguns dubtes. El primer té a veure, bé, amb l'impacte del decret sobre la precarietat laboral. Han presentat vostès alguna proposta perquè la precarietat laboral formi part del sistema de qualificació dels allotjaments turístics, dels hotels, dels hostals, etcètera? Ho dic perquè en aquest Parlament vam presentar una moció fa uns mesos sobre un segell de qualitat laboral hotelera, i m'agradaria conèixer-ne la seva opinió i si tenen pensat desplegar-lo.

Crec que no podem tenir un model turístic que segueixi les pitjors pràctiques extractives, que és tenir grans pols de creació de riquesa que alhora són grans pols de creació de precarietat, i que tenen gran capacitat d'acumular riquesa, i inclús després de desviar-la a seus estrangeres, però deixen sobre les ciutats i sobre els territoris un panorama de precarietat, d'inflament del preu de l'habitatge i d'accés als serveis públics realment precaritzat.

I, després, la segona pregunta que li volia fer és quin impacte creu que tindrà el seu decret sobre les noves plataformes d'economia col·laborativa del sector. Creiem que hi ha un problema de reconeixement de competències en l'àmbit municipal a l'hora d'establir límits en aquest sector. Creiem que és necessari que els ajuntaments puguin ordenar i puguin establir límits en zones especialment tensionades pel turisme, el nombre de llicències turístiques i el nombre d'habitatges que poden tenir activitat turística. Creiem que s'han de reconèixer tots els habitatges que en algun moment tenen activitat econòmica com a habitatges d'activitat econòmica, i que s'ha de respectar l'autonomia municipal.

I, per tant, deixant clar que no soc expert en la matèria, m'agradaria que aclarís quin serà l'impacte d'aquest decret davant d'aquest nou fenomen turístic.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Ferro. A continuació, pel Grup de la Candidatura Unitària Popular, té la paraula el diputat Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, presidenta. Per comunicar que farem proposta de repartiment del temps del Subgrup del Partit Popular en deu minuts per a la CUP i cap minut per al sub-

grup parlamentari. I, atenent a la incompareixença, s'entén que tenim una acceptació tàcita per fer-nos amb tot el temps del subgrup parlamentari.

Gràcies.

La presidenta

Com fem sempre, en principi té cinc minuts, com els grups del Grup Mixt.

Vidal Aragonés Chicharro

I farem ús de la possibilitat que ens permet el Reglament...

La presidenta

Serem flexibles.

Vidal Aragonés Chicharro

...de repartiment del temps.

La presidenta

Mmm... Té cinc minuts, en principi.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair la compareixença del director i de les subdirectores. També volem expressar-los el que crec que ja coneixen, que és la postura d'aquest subgrup, la CUP, de plantejament de moratòria a tot el país perquè s'aturi l'obertura de nous establiments fins que no hi hagi un pla estratègic de política turística sostinguda i sostenible. Aquest és el nostre plantejament. Vostès el coneixen, i, per desgràcia, el que hem trobat en el decret, o en el que acabarà convertint-se en el decret, doncs, ha estat exactament l'expressió contrària.

Ens hagués agradat –i ho diem amb tot tipus de respecte, perquè la distribució del temps d'intervenció, doncs, l'ha de concretar el senyor director i no pas nosaltres– que s'haguessin dedicat més de catorze minuts a explicar el decret. Entre altres coses, perquè ens sembla que és un decret de dificultat tècnica i on hi ha moltes matèries, i hagués format part d'aquesta compareixença poder desplegar el contingut que aquest significa.

Ens obliga –i ho diem en to positiu–, el director, per la seva intervenció, a intentar fer, com a mínim, vuit, nou, deu preguntes. Intentarem reduir-les una mica.

Primera pregunta que volem traslladar-li: en habitatge d'ús turístic únic, l'únic requisit tècnic que tindriem ara seria la cèdula d'habitabilitat? No hi ha cap requisit tècnic més? Més enllà, eh?, de que pugui existir l'obligació de comunicació d'activitats. Ens referim a requisit tècnic: aquest és l'únic que tindriem, la cèdula d'habitabilitat?

Segona pregunta: ens pot afirmar si és possible la instal·lació d'habitatge d'ús turístic en una comunitat de veïns, una comunitat de propietat horitzontal, sense acord amb la comunitat? Abans hi ha hagut una diputada que li ha preguntat expressament per l'eliminació de la capacitat d'intervenció dels ens locals. Nosaltres no li estem preguntant exactament això, sinó, d'una manera molt més directa, per aquesta possibilitat: que, sense acord de la comunitat de veïns, quan parlem de propietat horitzontal, tinguem la instal·lació d'un habitatge d'ús turístic.

També li voldriem preguntar, amb relació al nou decret...: una ampliació d'allotjaments turístics és possible, per silenci administratiu? Ja tenim l'allotjament turístic, es fa la comunicació, no hi ha resposta expressa; amb el silenci administratiu és possible, aquesta ampliació d'activitat?

Li farem alguna pregunta més, però també volíem referir-nos a la figura del condomini hotel·ler, que per nosaltres possibilita instal·lar un hotel gairebé a qualsevol lloc.

I també voldriem referir-nos al que suposa –que possibiliten vostès, o el decret– que un 40 per cent d'apartaments puguin tenir configuració en un hotel, amb la qual cosa, des del nostre punt de vista, evidentment, doncs, s'està desfigurant el que és un hotel, s'està desfigurant el que són les prestacions que han de donar les habitacions

d'un hotel respecte a allò que *de facto*, dins de l'hotel, deixarà de ser hotel per ser un apartament.

Possibiliten també –i em corregirà..., i li ho dic amb tota confiança al senyor director– que en la configuració d'apartaments turístics no hi hagi cap servei de recepció. Podríem tenir, a dia d'avui, uns apartaments turístics sense cap servei de recepció, o, per concretar-ho encara més, fins i tot en una comunitat de veïns, uns apartaments turístics on no hi ha cap servei de recepció, i el que això acaba suposant, evidentment –i crec que tothom ho entendreà–, per als veïns i per a les veïnes.

Sobre la definició d'habitatge d'usos turístics, parlen vostès de cessió i parlen vostès de cessió indirecta, en un moment determinat. Això podria implicar la intervenció d'una aplicació per gestionar aquest habitatge d'ús turístic? Seria compatible amb el tema de la cessió a la qual vostès fan referència, en la mesura que parlen també d'indirecta, quant a la gestió?

Intento anar molt ràpid, perquè, si no, no tindrè temps de fer totes les preguntes. També, sobre els habitatges d'ús turístic, un cop han habilitat l'activitat, les estades podran ser de més de trenta-un dies? Parlen de la diferenciació entre les de trenta-un dies..., però ens pot confirmar si serien possibles, també, de més de trenta-un dies?

Després, canviant de terreny, nosaltres podem entendre perfectament que vostès, políticament, defensin la col·laboració d'allò públic i allò privat –nosaltres també la defensem, no en els termes en què vostès ho fan–, però configuren una regulació del que s'anomena Taula del Turisme de Catalunya a la qual atribueixen una funció d'assessorament, i directament ens sembla que incorpora la participació a la patronal. Nosaltres no ho compartim. Però si això fos així, que també li ho preguntem, li fem una altra pregunta: com hi estan representats els treballadors i les treballadores del sector? Perquè si entenen que hi ha d'haver col·laboració públicoprivada i hi ha representació de la patronal del sector, com estan representant els representants dels treballadors i de les treballadores?

També tenim, com a regulació, la de la llar compartida. I sobre la llar compartida li fem una pregunta molt concreta: la llar compartida possibilita el lloguer d'una habitació? Una concreta habitació es podrà llogar, a través de la llar compartida?

I, com a darrera qüestió tècnica, això que vostès han anomenat «al·lotjaments singulars». Jo vull felicitar els tècnics i les tècniques que han regulat en aquest sentit. De veritat –de veritat. Perquè és una configuració difícil, i han estat molt imaginatius i molt imaginatives. Una cosa és la cultura de la delegació, o la tècnica jurídica de la delegació, però aquí, de veritat, no tenim tècnica jurídica de la delegació als ajuntaments, tenim una altra cosa ben diferent, que és que en un moment determinat hi ha una definició on es diu: «Tot el que no estigui inclòs en altres definicions es podrà entendre com això.» I per primera vegada, per la intervenció del director, avui hem sabut que poden ser –ens ho ha semblat, eh?– cabanes, coves, barraques. Amb això, què els estem dient, evidentment? Que estan generant una regulació de buit jurídic que ens genera inseguretat jurídica i que ens genera fins i tot dificultat per entendre, i un buidatge.

I, com se m'està acabant el temps, simplement, dues consideracions, també de caràcter general. La primera, la que fa referència als llocs de treball: no els anomenin «singulars», no diguin que tenen una «singular ocupació», no utilitzin un eufemisme; diguin que tenen una «ocupació precària», si les dades són objectives.

I, després, la segona, que també ja s'ha plantejat en alguna intervenció anterior, que és la relativa a la mal anomenada «economia col·laborativa», que té poc d'economia i menys de col·laborativa. Quin és el paper que entén la direcció que ha de jugar, si n'ha de jugar algun, l'economia col·laborativa?

Deia que acabava amb aquestes dues preguntes, però n'hi afegiré una altra: simplement, el que fa referència a l'impost sobre les estades...

La presidenta

Ha d'anar acabant, diputat...

Vidal Aragonés Chicharro

...en establiments turístics –i acabo, senyora presidenta–, el 50 per cent que respon no als ajuntaments, sinó a la Generalitat de Catalunya... Tenen dades de que s'ha dedicat a turisme sostenible o a efectes negatius del turisme, aquest 50 per cent? O, si no, quina és l'opinió del director?

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Aragonés. Pel Grup Republicà, té la paraula la diputada senyora Eva Baró.

Eva Baró Ramos

Gràcies, presidenta. Bé, començar per agrair la compareixença del senyor Bono i de les subdirectores Martínez i Rubió. I agrair també..., jo, que vinc del món de la ciència, agraeixo sempre les compareixences i les presentacions, bé, amb dades, amb estadístiques, i que permetin arribar a unes conclusions, més enllà dels compareixents, que traslladen, òbviament, doncs, la seva interpretació i les seves conclusions, o, també, que els diputats i les diputades, en aquest cas, puguem valorar per nosaltres mateixos també una mica el sentir i el comportament, en aquest cas, del món de l'àmbit turístic. Per tant, a mi això em sembla cabdal, i no sempre ho trobes. Per tant, començaria per aquí.

També agrair el to pedagògic. Jo crec que han establert un marc molt concret, un marc que pots compartir en major o menor mesura, i un marc que respon a un model determinat, que em sembla que és el que la majoria dels grups, doncs, segurament, compartim, més enllà de les dificultats intrínseques a l'hora d'executar un determinat marc o a l'hora de concretar com fer-lo realitat, que això ja és una altra història. De fet, és la mateixa història, però, en qualsevol cas, ja hi anirem entrant.

A mi m'agradaria destacar alguns aspectes, alguns de positius i d'altres que no deixen de ser un interrogant, un repte, i que n'hem d'anar fent un seguiment, a mi em sembla, amb certa exhaustivitat, no? Començant, doncs, per reconèixer que el decret, d'alguna manera, com vostès descrivien, doncs, ha estat participat per alegacions, aportacions i contribucions, doncs, de ben bé una quarantena d'entitats i d'organismes, entenc.

Entenc que la selecció o la participació d'aquests organismes i d'aquestes entitats, doncs, o bé per la seva rellevància pel que fa a contribucions o per la seva representativitat a dintre del sector, pot haver contribuït a enriquir el decret. Per tant, em sembla positiu. No és una qüestió unilateral, que el Govern es llança a la piscina i comença a fer un decret, sinó que hi ha hagut una voluntat, i a mi em sembla molt necessària sempre, de participar-lo, d'obrir-lo i de consensuar-ho d'alguna forma amb bona part del sector o amb una part el més majoritària possible, doncs, del sector que ara mateix ens ocupa.

Nosaltres interpretem aquest decret una mica com una posada a punt; una posada a punt de temes que estaven pendants, perquè no estaven regulats, perquè la regulació havia quedat obsoleta o antiquada o perquè d'alguna forma podia caure en determinades contradiccions. Per tant, entenem que és un decret que mira de simplificar, com bé deia el director general, alguns aspectes; mira d'integrar i fusionar, no?, de fer una mica una refosa d'alguns aspectes reglamentaris normatius que havien quedat molt aïllats i molt, segurament, desconnectats.

Actualitza..., com bé es mencionava, el sector turístic és un sector que es mou molt ràpid, que innova en el sentit més ampli de la paraula a molta velocitat, i, per tant, obliga i requereix que el Govern n'estigui molt al cas, faci un seguiment exhaustiu de totes les pràctiques que es van, d'alguna forma, plantejant i es van desen-

volupant amb el pas del temps, i, per tant, això obliga a una actualització. I també, evidentment, hi han uns mandats que es van generant des del Parlament, bé en comissions, bé a través dels mateixos plenaris, que s'han d'anar incorporant en la normativa i s'han d'anar incorporant en tot el corpus normatiu que regula aquest àmbit, que regula el sector turístic.

Reptes. Clar, és ben cert que, de tots els aspectes que el decret mira d'endregar o, si més no, mira de començar a regular i tocar –en alguns casos, consolidar, i en altres, començar a provar abordatges nous–, doncs, hi ha tot el tema de les noves modalitats d'allotjament, bé siguin habitatges d'ús turístics, bé siguin habitatges compartits, tot el que s'ha mencionat de les àrees de caravanes, llars compartides, etcètera. Són un repte.

A nosaltres ens sembla que, més enllà de la voluntat reguladora i normativa, els següents passos requeriran fer un seguiment proper, un seguiment exhaustiu, de fins a quin punt aquesta regulació, no?, aquesta manera d'endregar tots aquests nous elements turístics que existeixen i que no podem no atendre, doncs, efectivament, es van desplegant, són respectuosos amb la voluntat política de la Direcció General de Turisme i, d'alguna forma, responen al model turístic que també entenc que defensem i que compartim.

Ens sembla també especialment positiu, però també una mica en *standby*, en el sentit de fer-ne un seguiment i veurem fins a quin punt aquesta predisposició, no?, aquesta predisposició de traslladar i fer copartípic i d'implicar el món local en alguns aspectes que identifica el decret efectivament són positius..., que el món local els pot assumir, fins a quin punt els pot assumir, que no hi hagin elements que quedin una mica oblidats, d'alguna forma, o que, entre els uns i els altres, quedi *la casa sin barrer* i ni des del món local ni des del Govern, doncs, es puguin atendre convenientment. Per tant, ens sembla positiu, però ens sembla, tanmateix, que val la pena fer-ne un seguiment proper.

I, pel que fa a la segona part de la compareixença, em sembla innegable reconèixer l'envergadura i la rellevància del sector. Heu traslladat unes dades amb relació al sector, amb relació al PIB, amb relació a l'ocupació, amb relació al volum de visitants i de turistes que s'han rebut, doncs, sense anar més lluny, fa un parell d'anys, en l'exercici del 2017... A nosaltres ens sembla que un patró diagnòstic, per dir-ho d'alguna forma, no?, que ajuda a valorar fins a quin punt les dades, els indicadors, les dades sintètiques que ens aneu traslladant, s'ajusten a aquest model. És utilitzar una miqueta aquest plantejament que a vegades diem de les quatre D, no? Fins a quin punt els indicadors, les dades, les xifres, abonen el fet de que l'esforç per desestacionalitzar els visitants, doncs, amb el pas del temps funciona.

És a dir, ara mateix, en aquest punt potser podríem dir..., ho desconec, tampoc no soc una entesa en la matèria, no?, però, clar, sí que he deduït, de les dades que traslladàveu, que el 47 per cent de tots els visitants o de tota l'activitat turística es concentrava en quatre mesos. Això vol dir que és evident que de moment és un gran repte, desestacionalitzar l'activitat turística, però en aquests moments segurament encara estaria molt concentrada i s'haurien de trobar elements, arguments, nous atractius, que permetessin descomprimir aquesta concentració de l'activitat en aquests quatre mesos. Per tant, tindríem l'element de la desestacionalització, que també, a més, té la seva gràcia, pronunciar aquesta paraula (*l'oradora riu*)...

Tindríem la segona D, que és la de diversificar –diversificar–; diversificar, entenc, els orígens, els *targets*, de tots els visitants que ens venen a veure, que, pel que entenc del que heu anat traslladant..., heu traslladat molta informació en poc temps, però estarien molt concentrats i provindrien sobretot de quatre o cinc països molt concrets. També diversificar allò que venen a buscar, allò que volen trobar, quines expectatives tenen respecte al que el país i la gent els podem oferir. Per tant, la diversificació també entenc que seria un objectiu estratègic a mirar d'assolir.

Després tindriem la descentralització, que seria la tercera D, no? Aquí també entenc que caldria millorar. Segueix sent un repte cabdal, perquè fins ara, segons el que deduïm de les dades que ens traslladeu, doncs, l'activitat estaria molt concentrada a l'àrea de Barcelona i a tota la franja litoral del país, i segurament seria molt més baixa en tot el que serien zones geogràficament més internes, potser no tant Pirineus, però, en tot cas, hi hauria un element de concentració molt notori en aquesta zona geogràfica que mencionava. Per tant, quines eines, quines mesures, de quina manera es pot regular, amb decrets com el que ens veniu a plantejar o d'altres polítiques que s'estiguin impulsant des del Govern..., contribueixen a descentralitzar l'activitat turística, de manera que pugui ser sostinguda i pugui arrelar arreu de tota la geografia del país.

La quarta D que a vegades es menciona és l'increment de la despesa, eh? És a dir, nosaltres ens sentiríem còmodes amb unes xifres que reconeguessin que no creixem especialment en visitants, ja en tenim molts –benvinguts siguin, però tampoc no cal abonar-se a un creixement que acabarà sent insostenible i acabarà degradant-ho tot–, però sí que convé que aquesta quantitat de turistes que tenim, d'alguna forma, no només deixin diners, sinó que aportin, que aportin no només econòmicament, sinó també pel que fa a intercanvi, a interès, a reconeixement i a coneixença del país, i que alhora ho puguin traslladar.

Per tant, nosaltres seríem del parer de que la xifra de turistes..., ja estem bé. De fet, quan ho compares amb el 2017, el creixement és molt minso, entenc. Des de la nostra òptica, això seria un element positiu, perquè ens sembla que no en calen més. Si ho compares amb dades que donàveu del 2011, el creixement sí que ha estat bastant rellevant, no sé si..., recordo que rondava..., un creixement d'un 40 per cent; ens sembla que és molt.

Això per nosaltres té dues lectures. La lectura negativa és allò que us deia, no? Ja en tenim, de turistes; intentem implementar polítiques que facin que aquest volum de visitants que tenim es vagi adequant i vagi perfilant-se en aquelles necessitats que ens sembla que tindria el model que defensem. La part positiva és que ens sembla evident que això no ha afectat en cap moment el procés, el famós «monotema» que alguns, de manera abanderada i reiterada, volen acusar com el mal de tot el que ens està passant al món mundial, jo diria inclús que a l'univers. Em sembla més que evident que no hi ha afectat. El creixement, malauradament, des de la nostra òptica, ha estat bastant gran. I, per tant, ens sembla que ens anem acostant de mica en mica a aquest model.

Acabant ja...

La presidenta

Hauria d'anar acabant, sí.

Eva Baró Ramos

En la mesura que ens acostem a aquest model que els mencionava, de les quatre D –és a dir, ja en tenim prou, mireu a veure si es pot repartir i es pot distribuir tot d'alguna altra manera–..., ens sembla que això contribueix a una sostenibilitat del sector a tots els efectes. Ens sembla que és un model respectuós amb el país i amb la seva gent. És un motor generador de riquesa, que és el pas previ per poder-la distribuir i per poder aconseguir contribuir a la lluita contra la precarietat i que la riquesa es pugui repartir entre tots els afectats i tots els actors del sector...

La presidenta

Diputada, ha d'acabar, si us plau.

Eva Baró Ramos

...i, per tant, també ens sembla que això contribuiria a un retorn social del turisme i a assegurar i a garantir una convivència.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Baró. A continuació, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Teresa Pallarès.

Teresa Pallarès Piqué

Moltes gràcies, presidenta. Em permetrà que, abans d'entrar en la matèria que avui ens ocupa, doni una resposta a la portaveu del Grup de Ciutadans, per fer-li avinent que des del Grup de Junts per Catalunya, òbviament, condemnem tota forma de violència, inclosa la que vostè ha posat al damunt de la taula. I, igualment, fer la reflexió de que seria un bon exercici democràtic d'aquest Parlament que també reconegués-sim la brutal forma de violència que va exercir l'Estat espanyol el dia 1 d'octubre del 2017, com també la brutalitat de la presó preventiva dels companys que tenim a l'exili, i d'aquest judici, que per nosaltres és un judici injust i que afrontem de cara, amb tots els arguments. Gràcies, presidenta.

Senyor Octavi Bono, subdirectores, la veritat és que els vull felicitar, però no tant per les dades que ens han exposat –que també, òbviament, després en parlarem–, sinó pel rigor en la feina ben feta. Perquè s'ha de poder argumentar. Estem lluitant, darrerament, en el Ple del Parlament, sobre..., una lluita de dades que... A vegades jo realment crec que estem vivint en dos planetes diferents, no?, i que algú treu les dades d'on les treu, i que és difícil rebatre-les. El rigor en la seva intervenció ens fa estar molt tranquils. Podem compartir o no molts punts del model turístic, de la feina que s'està fent, però, òbviament, les dades són les dades, i el model està explicat, i crec que això ho hem de posar en molt valor.

Anem pel decret de turisme. Miri, jo entenc... El que ha sortit aquí –vostè ho ha dit molt clar–, aquest llarg recorregut que vostè també s'ha trobat, amb el seu departament, en un decret que ja, diguem-ne, estava damunt la taula i tenen una responsabilitat, evidentment, per acabar-lo de cosir, diguem-ne, no?... Per mi evidentment són importants, els terminis, i els han demanat i crec que més o menys els hem de tenir, però es tracta, més aviat, d'una feina ben feta. Però una feina ben feta que en aquest sector, que és tan dinàmic, tan canviat, com aquí també s'ha dit, no?, que a la societat... De vegades les diferents fórmules, les diferents maneres de viure també el turisme en altres punts del món, fan variar percepcions, models, etcètera, que, d'alguna forma, fan que l'Administració hagi d'anar també una mica a remolc d'aquests canvis per poder arribar a legislar de la millor manera possible.

Perquè, com vostè ha dit, simplifiquem una sèrie de normatives que ja teníem, agreguem..., o sigui, es fan textos refosos per poder arribar a un corpus normatiu que respongui a tot això. Atenem el mandat de l'economia col·laborativa, evidentment; nosaltres ens ho creiem. I, evidentment, amb una regulació que ens posa en evidència que aquest model, doncs, l'hem de fer rigorós, en la línia de la seva exposició. Seguretat jurídica, jo crec que aquesta és la paraula.

També és molt important per nosaltres aquest compartir amb la junta de govern local, perquè, com vostè ha dit, queden pendents, també, aquests tràmits; la importància de la participació dels ajuntaments, les entitats locals, que són les que viuen realment de prop, en els seus municipis, realitats que poden ser completament diferents d'unes zones a les altres, no?

Però també, a alguns dels grups parlamentaris que m'han precedit en la seva exposició..., dir que segurament la posició de molts ens locals en qüestions de tindre més competències en temes de turisme..., potser algun dia les podríem arreglar si deroguéssim l'LRSAI i traguéssim les lloques que suposa per a molts ajuntaments l'execució dels seus pressupostos. Crec que això és un debat que potser algun dia també haurem de tindre.

Pel nostre grup parlamentari, aquí, en aquest decret, hi ha dues paraules clau: una és la qualitat, que es desprèn de tot el que vostè ens ha explicat, com també en la segona part, i l'altra és la governança, que és clau per trobar aquest concepte d'equi-

llibri en aquesta seguretat jurídica per a aquest món canviant i per a aquest model tan canviant que és el model turístic, no?

Les dades de l'activitat turística... Òbviament, les dades són les dades; ens les creiem o no ens les creiem? El nostre grup parlamentari evidentment que se les creu; són d'Idescat, venen de l'INE, és seriós. I entenem que, com a sector, és un sector molt potent a Catalunya, i, per tant, aquestes dades reflecteixen un treball seriós per part del departament i un treball seriós en la construcció d'aquest model.

Moltes vegades hem sentit que el tema del model turístic de sol i platja està superat, però és que Catalunya es reinventa constantment. Catalunya és un país emprenedor, sigui quin sigui el model de què estem parlant: model turístic, model empresarial, model de coneixement –que ara en parlarem–, d'acord? És un model d'emprenedoria. I, per tant, hem sigut capaços de construir, a l'entorn d'aquest model turístic, unes infraestructures adequades, que permeten aquest desenvolupament; uns serveis sanitaris adequats, que fan que hi hagi una seguretat també per a aquests turistes que venen a casa nostra, i uns serveis, en general, que acullen aquest model turístic que estem treballant. Per tant...

Alarmes, com també s'ha dit, o com ha sortit la notícia del John Hoffman... Jo crec que la notícia no és que pensessin en anar-se'n, sinó que realment han decidit quedar-se, quan han fet una avaluació del que hi ha, del que és i del que representa el model a Catalunya, no només en tema turístic, sinó també empresarial o d'innovació.

Per tant, senyor director, ja dic, ho repeteixo, per part del nostre grup, enhorabona per l'excel·lència en l'exposició; també per les dades, que són el que ens dona, d'alguna manera, una idea de cap a on hem de seguir treballant, i, per tant, molt seguiment també, des del grup parlamentari, i suport a la seva tasca.

I tot just aquest matí hem estat a la presentació, com a grups parlamentaris que hi érem presents, el Grup Republicà i nosaltres mateixos, del Pacte nacional per a la societat del coneixement. I, per tant, crec –com vostè també ha apuntat, no?– que tenim una finestra oberta també molt important, en la qual l'encaix amb el sector turístic, que vostè representa, crec que és important. I sí que m'agradaria, si tenim temps, que ens poguéssim fer un apunt de quin pot ser aquest encaix dins de la societat del coneixement, com a dinàmica, diguem-ne, o com a mode de treball del mateix Departament d'Empresa i Coneixement.

Moltíssimes gràcies, ho repeteixo, per la vostra feina, la vostra tasca. I seguirem molt de prop tota aquesta tasca realitzada.

La presidenta

Gràcies, senyora Pallarès. A continuació, el senyor Bono, per donar resposta a totes les preguntes que li han fet els grups parlamentaris. Tindrà un temps aproximat –serem flexibles– d'uns vint minuts, aproximadament, si li va bé. Serem flexibles, com sempre.

Gràcies.

El director general de Turisme

Bé, moltes gràcies a tots. Les seves aportacions, estiguin més o menys alineades amb la visió que particularment puguem tenir, sempre ens ajuden a enriquir la reflexió, i, segurament, des d'un major acord o des d'un no tan gran acord ens propicien, doncs, això, no?, ampliar la mirada sobre una cosa que gestionem i que ens estimem, com és l'activitat turística d'aquest país nostre.

És possible que a algunes preguntes –perquè en són moltes, les que s'han generat, especialment en algun grup– no tingui la capacitat de donar-hi resposta. També entenc que potser algunes les puc contestar en conjunt. Però intentaré, perquè potser em serà una mica més senzill, aterrar-hi grup per grup, perquè em serà una miqueta més fàcil, penso, a pesar de que potser algunes coses potser serviran per respondre a més d'un de vostès. I també demanaré suport de les meves subdirectores, en algun moment, perquè hi ha coses que són molt concretes, que m'han de-

manat, i que formen part del seu dia a dia d'una manera més detallada i segur que els ho explicaran molt millor que jo.

Alguns de vostès han fet referències al retard en el decret. Sí, jo he començat per aquí. És a dir, sí, és que no tinc cap explicació que els pugui donar. En reconec causes, però, honestament, el calat del decret no em sembla que hagi reclamat un trànsit tan llarg. Jo me'l trobo com me'l trobo. Intento entendre'n les motivacions, i, després, els puc posar una seqüència de fets, que alguns suposo que els tenen en ment, que expliquen per què ens hem trobat amb això. O sigui, hi ha un doble procés d'exposició pública, per diferents raons: no entra en un pressupost... D'altra banda, també se'ns exigeixen, per part d'OGE, un seguit d'ajustos en el document que reclamen aquesta segona revisió.

Se'ns demana, després, que aixequem el peu i que fem atenció al fet de que s'espera l'informe d'economia col·laborativa generat, també, amb la intervenció d'aquell grup de treball, d'aquella comissió de treball, però també del mateix Parlament, i això ens posa molts mesos, també, pel mig. Hi havia coses interessants en aquell document, en aquell informe, que s'han d'integrar aquí. Hem tingut el 155. Hem tingut unes eleccions, la configuració d'un govern, l'aterratge d'un nou govern. I, tot això, explicat..., els dos darrers anys d'aquesta història. Però, honestament, és que els soc sincer: sí, aquest treball s'hauria d'haver pogut fer, en condicions de normalitat, més ràpidament, i, per tant, no deixo d'entomar la meua responsabilitat en aquest sentit. La seqüència és la que els acabo de descriure, però això, diguem-ne, ho explica, no sé si ho justifica.

Se'm demanava també, per part del Grup Socialista, que detallés una mica millor què significava allò a què he fet referència de l'impost. Aviam, l'impost, ara per ara, tal com està regulat –i això és un element que tampoc ens toca directament a nosaltres, sinó als companys de tributs–, fa que els ens locals rebin el 50 per cent de les recaptacions que porten a terme als municipis, en el seu àmbit, i que l'altre 50 per cent el gestioni la Generalitat. Hi ha una singularitat en el cas dels consells comarcals, sí, però si no hi tenen un interès específic, doncs, ara no hi entraré massa en detall.

No és pas això, això està regulat d'una altra manera. El que estem dient és que en aquells municipis que arribin als 300.000 euros de recaptació, el 60 per cent dels recursos els haurien de destinar a projectes de promoció turística –amb una mirada ampla, però de promoció turística–, i el 40 per cent, a altres elements, que també estan previstos en la norma, que permeten fer actuacions d'una altra forma, entre elles, per exemple, el control de la pròpia activitat i del seguiment. I en els que estiguin per sota d'aquest llindar, la referència és del 75 per cent. I per què fem aquesta distinció? Perquè pensem que el grau, diguem-ne, de desplegament, de maduresa, de capacitat d'actuar, d'aquells que més recapten fa que potser la necessitat de promoció sigui menor i ho puguin destinar a altres coses, i els que estan per sota tinguin encara una mica més de necessitat.

Deien també..., em preguntaven pel quan. Aviam, en el moment en què entri a la comissió de govern local, el nostre càlcul és que són encara no cinc mesos, quatre mesos i poc, però ha d'entrar a la comissió de govern local. Ja ho vam provar el mes de maig de 2018, però les condicions en les que ens trobàvem com a país, doncs, no ho van permetre, i allò va quedar aturat. Però serien quatre mesos, aproximadament, quatre mesos i mig, des de l'entrada a la comissió de govern local.

Han fet referència també a aquesta xifra, que aquests dies ha aparegut en premsa –perquè, de fet, dimarts vam aprovar, per govern, el pla estratègic–, d'un sostre de 21 milions en aquest 2022, i fins i tot altres escenaris. El concepte que nosaltres estem aplicant en el nostre model i en els plans, tant en el de màrqueting com en l'estratègic, és el de creixement intel·ligent.

I per què els ho dic d'aquesta manera, «creixement intel·ligent»? Imaginin, si fos possible, que nosaltres no portéssim a terme cap activitat d'impuls a l'activitat del sector, ja fos des de la difusió, el suport a la comercialització, activitats de foment

per crear producte en el territori, formació, etcètera. Si no féssim re, el sector seguiria creixent –seguiria creixent.

De fet, en el pla estratègic i en el pla de màrqueting hi ha tres models de càlcul –i em sembla que és un exercici interessant, que, com que els plans ja són coneguts, estan penjats, estan a l'abast, els recomano, si volen, doncs, que hi facin també una ullada, i si necessiten que els els comentem, ho farem–, en els que, d'una banda, es fa servir una aproximació de quotes, a la que vostè feia referència. És a dir, només mantenint la nostra quota, que fins ara, durant bastants, com a mínim els deu darrers, dotze anys, s'ha mantingut, estaríem en aquells sostres que vostè deia, però encara podríem estar-hi per damunt.

Amb la correlació que hem trobat amb la renda disponible OCDE..., amb les variacions de renda disponible estimades per OCDE i el creixement de l'activitat turística en el nostre país, veiem correlacions que quasi fan que dues línies siguin una; per tant, encara podria ser més elevat. El concepte, per tant, ha de ser el del creixement intel·ligent, i el de la promoció intel·ligent, també, perquè, si no fem re, l'activitat seguirà creixent, i necessitem que creixi d'una determinada manera, perquè no ens superi i perquè no ens generi incomoditats, perquè sigui sostenible.

Brexit. Estem monitorant-ho. De fet, estem generant informació, en contacte amb la nostra oficina de turisme en el Regne Unit, també amb Turesspaña. Estem fent el seguiment de l'activitat a través de la nostra relació amb la «touroperació», estem fent seguiment d'aquesta informació. I la nostra idea, perquè això ho hem decidit post-Fitur, és generar un informe quinzenal als principals actors del sector per veure quina evolució va tenint, de moment. Havíem vist fins al mes de novembre una actitud relativament pausada i tranquil·la per part del mercat; d'any nou ençà la perspectiva sembla que canvia una mica, i hi ha una major inquietud.

S'ha fet referència també al creixement. Bé, aquest creixement que hi pot haver, malgrat que siguin molt contundents, les imatges, que si una pineda es tala, que si es recuperen no sé quins projectes..., no hi vegin sempre associat el sector turístic darrere d'això. És que sovint..., a la major part d'aquests projectes no hi haurà un projecte turístic, hi haurà una proposta immobiliària, que no és la nostra, no és la del nostre sector. Per tant, tots aquells exercicis de vigilància i control que els companys de Territori i Sostenibilitat, a través d'urbanisme, han de fer, doncs, ja els estan fent. Però no hi vegin una associació directa, en alguna d'aquestes notícies, amb el nostre sector.

Les dades de Barcelona també han aparegut. Certament, l'ADR, és a dir, el preu mitjà de Barcelona el 2018, ha caigut un 3 per cent, i el Revpar, que seria l'ingrés generat per habitació, ha caigut un 4,2 per cent. Sí, això ho sabem, i n'estem pendents, i sabem que el darrer trimestre això no s'ha anat corregint. També sabem que el 2017, que és amb el que ens estem referenciant, tenia dades rècord. Per tant, aquests valors, amb una caiguda del 3 per cent d'ADR..., perdoneu el tecnicisme: ADR és el preu, el preu fixat, i el Revpar seria el que genera, d'ingrés, una habitació que es pot vendre, es vengui o no, però si es ven..., al final això ha caigut un 4,2. Seguim estant per damunt de 2016, perquè l'any 2017 va ser un any rècord, perquè hi va haver una incidència en el preu, és un fet, i estem veient, i el sector ens ho està dient, que hi ha un procés de recuperació el darrer trimestre.

Convivència: naturalment, ens preocupa molt. Però també hem vist que a vegades fem molt de soroll per algunes informacions..., i ens preocupa molt, eh?, moltíssim, la convivència, però també hem de ser capaços de dimensionar, diguéssim, la realitat. La dinàmica de Barcelona és molt important, però és la de Barcelona, i la del conjunt del país és molt important, però és la del conjunt del país, i una cosa no explica l'altra. En la darrera enquesta òmnibus del CEO, el 79 per cent de la gent del país deia que el turisme era un element que generava aspectes positius o molt positius, i només un 8,9 deia negatius o molt negatius. Bé, n'estem pendents, de tot això, eh? I aquesta, de moment, és la interpretació que en fa el sector.

Pel que fa als comentaris que em feia, diputada, des de Ciutadans, els HUTs no els regulem ara, de bell nou, amb aquest decret. De fet, la part nova és la que jo he intentat explicar abans, de les habitacions en llar compartida. Els HUTs estan regulats des del 2012.

Hi ha un seguit d'elements que m'agradarà que després l'Anna, la subdirectora, li pugui acabar d'aclarir, perquè són molt concrets, davant què hem dit –que jo crec que no ho hem dit– que han de deixar de fer els municipis o no. Al final la competència urbanística és d'ells, i nosaltres, naturalment, som molt curiosos, en aquest sentit.

Vostè, clar, hi ha afegit altres coses. Miri, jo el que he rebut fora, quan he sortit i la gent m'ha preguntat... El darrer trimestre de l'any la gent va patir molt, i els van estranyar molt les imatges de violència que es van veure. I això és el que ens preguntaven: «I com és que gent que s'està esperant per votar pot rebre el que ha rebut?» Això va generar inquietud, certament; especialment això. I no estem en una bombolla, intentem gestionar a diari: no haguéssim aprovat el 15 de novembre el pla de màrqueting, no haguéssim aprovat aquest dimarts el pla estratègic. Tenim un equip de 173 persones que s'hi deixen la pell cada dia, li ho garanteixo. Per tant, el Govern, més enllà de la situació, té gent que s'estima la feina que fa i que s'hi aplica a diari.

Jo soc independentista, i em sembla que és lícit, és un projecte lícit. L'afronto des del compromís personal, des de que tinc raó política, des de que era jovent, i ho faig amb l'ànim de conviure, de compartir, però també de defensar un projecte polític que em sembla que no va contra ningú. I vostè... (*Veus de fons.*) Perdó? (*Veus de fons.*) Si ho decidim plegats, ho decidirem plegats, perquè això fora bo, que poguéssim decidir-ho plegats, no? Però no vol anar contra ningú, en qualsevol cas. El meu model no vol anar contra ningú, li ho garanteixo.

Però vostè deia: «El director ha dit en algun moment que creu que la independència no tindria afectació.» I és veritat, ho vaig dir. I vaig dir: «Si això passa demà...», hi hauria un procés en el que, naturalment, hi hauria una situació de decaïment de l'activitat, i que es recuperaria. De fet, en el món, des de l'any 90, aproximadament –parlo de memòria–, crec que són vint-i-cinc o vint-i-sis, els països que han assolit la independència. Si només ens agafem als d'Europa –només ens agafem als d'Europa–, els seus productes interiors bruts han crescut tots, i la major part d'aquests, dos dígits. I aquesta informació hi és, també, eh?, no me la invento, ni la interpreto.

Si agaféssim només les dades del primer any després de la independència, veuríem una activitat..., no la del turisme, sinó la de l'economia, que pren aquesta direcció, i després es reactiva. Tots els països, després de la seva independència, han crescut en el seu producte interior brut, a Europa, i alguns d'aquests, la major part, dos dígits.

M'agradaria compartir en detall –perquè, com que, a més a més, abans els he dit que la tenia, aquesta informació...– les dades que també li preocupaven. A mi també em preocupen, eh? El mercat espanyol significa el 8 per cent dels nostres ingressos –per tant, li fem molta atenció, no li fem cap lleig, al contrari, ens l'estimem–, i significa al voltant del 14 per cent dels nostres visitants.

Però mirin la informació que intento traslladar-los ara. Aquesta seria l'anàlisi que ens havien demanat des del Grup Socialista, estrictament, de l'estiu. El turisme estranger a l'estiu a Catalunya va caure un 2,5 per cent; a Balears va caure un 0,7; a Andalusia, un 0,5; a Canàries, un 5,3; a la Comunitat Valenciana, un 0,3. Aquesta és la dinàmica del mercat internacional en les destinacions espanyoles. Curiosament –i els he dit que cada vegada ens costa més, entendre la dinàmica del sector, no és senzill, entendre-la–, els ingressos van créixer; salvant el cas d'Andalusia, en tots. Madrid havia crescut, eh?, en visitants internacionals. Fixin-se, doncs, en com van créixer: 5,4 a Catalunya, i, després, 0,5 a Balears, no a Andalusia, 2,2 a Canàries i 2 a la Comunitat Valenciana. Això, pel que fa a turisme internacional.

Però si fixem l'atenció no només en el turisme internacional, sinó en el que és el comportament del turisme espanyol dintre d'Espanya, a Catalunya hi ha hagut un punt

de contenció, és cert, però és que els espanyols, a Espanya –dades INE: ho torno a dir, només estic fent servir informació INE–..., el 2018 els espanyols, dintre d'Espanya, han viatjat menys, i han rebut menys turisme espanyol: Astúries, Navarra, Castella - la Manxa, Múrcia, Galícia, Aragó, Euskadi, Catalunya... En tots aquests que he dit abans ha baixat més, el mercat espanyol, i dintre d'aquestes comunitats: Cantàbria, Canàries, Comunitat Valenciana, La Rioja o Andalusia.

Per tant, el que detectem és que el mercat espanyol el 2018 ha viatjat menys a Espanya. De fet, s'han reduït un 2 per cent les pernoctacions; per un exercici de contenció de la despesa, segurament –és una part de l'explicació–, però també –i no és menor– comencem a detectar que l'espanyol, com a turista, viatja més a l'estranger del que viatjava. És a dir, de disset comunitats autònomes –no els puc donar dades de Ceuta i de Melilla com a ciutats autònomes, perquè aquestes no les tenim–..., de disset, tretze han vist reduir la presència del mercat espanyol el 2018. I el procés només l'ha viscut una, eh?

Pel que fa als companys, també, de Catalunya en Comú Podem –no sé si m'he deixat re, perdoni; no, crec que no–..., retard en el decret: ja ho he explicat. Sí, sí, és que m'agradaria... Jo tinc un concepte de la gestió pública que persegueix eficiència, eficàcia, intentar donar resposta de manera adequada. No ho hem fet. He intentat donar-ne les raons. Són més raons que descriuen un moment que no pas una justificació. Esperem que, quan pugui entrar a la comissió de govern local, aquests quatre mesos i dues setmanes que els deia, doncs, ja siguin una realitat, no?

Precarietat laboral: també he fet referència a això en algun moment. Ens trobem que els sous mitjans del nostre sector, del sector turístic, es troben per sota del que seria el conjunt de l'economia catalana. També és veritat que tenim un epígraf, que és «Bars i restaurants» –que no tots tenen un comportament purament turístic–, que ens els fan baixar més, però no és excusa. Sense tindre en compte aquest epígraf, encara estem força per sota. Hi ha camp per córrer, sí. També és veritat que és una competència que no pertoca a la meua direcció general, al nostre departament, sinó a l'àmbit de Treball, però hi estem a sobre.

Hem intentat, a més a més, amb els companys de Treball, activar el que seria un model d'una certificació que validi la qualitat de l'ocupació en aquells establiments, i estem treballant per fer-ho possible. Per tant, que algú es pugui penjar un segell si les condicions laborals d'aquell establiment responen a uns paràmetres que, diguem-ne, són millors que no pas d'altres. En això hi estem treballant.

Em parlen, en algun moment o altre, de grans pols. Honestament, és que aquestes 78.000 empreses del sector turístic català no són grans pols, són petites i mitjanes empreses, la majoria, microempreses, empreses unipersonals, en la major part dels casos. Els asseguro que aquesta idea del gran capital associat a moviments de fluxos com si això fos l'àmbit financer, no està..., vaja, està als antípodes de la realitat del sector turístic. Cregui'm, és que és així. Parlin amb els que representen el sector: petites i mitjanes empreses.

Impacte del decret sobre les plataformes del sector? Ens ajudarà en alguns aspectes vinculats a temes de control i de sanció, i també, en el cas dels municipis, a ells mateixos, en aquest exercici de control. De fet, quan parlem de plataformes... Vull ser honest, i comparteixo sincerament aquesta informació amb vostès: hi ha una plataforma amb la que tenim problemes; amb la resta, no. És a dir, ens hem anat entenant amb quasi totes, menys amb Airbnb. I amb la resta tenim acords, responen, quan els diem: «Treu aquests anuncis, perquè no estan bé»; «Què fas per controlar millor?»; «Construeix un mecanisme amb el qual la gent no pugui entrar la seva oferta si no té un número normalitzat.» N'hi ha una, no? Però aquesta ens dona guerra.

Els ajuntaments poden regular? Hem obert coses –i ara les acabarem de comentar– perquè tinguin marge de mobilitat i s'adaptin a la seva realitat. La realitat és prou diferent en el conjunt del territori perquè un model no serveixi per a tothom. Necessitem que hi hagi aquest procés de modulació.

Als companys de la CUP... He intentat ser tan didàctic com he pogut, eh?, de debò, però el temps dona per al que dona, no? I hi he dedicat catorze minuts, jo no me'ls he cronometrat; he intentat repartir una mica el temps, però sense ànim..., perquè no vull, eh?, ofendre ningú. Això que potser avui hem parlat de manera una mica accelerada, la consellera ha proposat al vostre grup de poder-ho tractar. I, fins on jo sé, a aquesta invitació que ha fet directament la consellera, de tractar pla estratègic, pla de màrqueting i decret, no se li ha donat resposta.

En qualsevol cas, nosaltres estem disposats, perquè ens sembla que hi ha una relació important de temes a tractar, a trobar-nos i a donar detall de tota aquesta llista llarga de conceptes, que en són molts, i que crec que mereixen atenció. Però em sembla que potser el fòrum avui aquí no serà molt senzill per poder-ho fer possible, perquè són de molt de detall, tot i que alguns els intentarem afrontar.

Vaig acabant, eh? (*Pausa.*) Els allotjaments singulars. Això sí que m'agradaria comentar-ho, si m'ho permetes, diputat. Els allotjaments singulars... És que és una mica al revés. El que ens preocupa ara: que un senyor que té una barraca al Delta, que no és gran capital, sinó que té una barraca al Delta..., té dificultats en trobar el seu encaix en una norma, i volem trobar una solució per a això. Per això parlem de les barraques, perquè això ens passa avui.

O, d'altra banda, que un senyor que és innovador, i que és una empresa petita, i que decideix fer una oferta d'allotjament de cabanes als arbres, ha de ser extraordinàriament imaginatiu –per ser generós en l'expressió– i demanar-nos de fer un càmping, perquè hi pugui haver una modalitat que s'hi adapti. Quan parlem d'allotjament singular, estem intentant donar resposta a aquestes situacions; no fer més complex el sector, sinó donar resposta a aquestes situacions.

Economia col·laborativa. Jo comparteixo coses de les que has comentat, diputat, en el sentit que se'ns estan venent com a economia col·laborativa coses que no són economia col·laborativa, naturalment. I ens inquieta, perquè, sota aquest filtre, sembla que tot hi pugui passar i tot hi pugui cabre.

Donar joc al món local, ens comentaven, també, abans. De fet, jo crec que en el decret el que es destilla, en part, són mecanismes, eines, precisament, per donar joc al món local. Perquè entenem que la realitat del sector, com deia fa un moment, és prou complexa com perquè el seu aterratge en el territori no sigui exactament igual. I la prova és que en el moviment de les llars compartides fins i tot hi posem un temps, esperem que sigui suficient, d'un any, després de l'aprovació del decret, perquè els municipis puguin acabar de modular aquesta realitat.

Ens feia referència, també, la diputada, a les quatre D, no?, ens parlava de les quatre D. Són una mica pal de paller del pla de màrqueting i pal de paller també del pla estratègic, com no podia ser d'una altra manera. De fet, el pla de màrqueting és una peça molt important, que té sis eixos estratègics, que té quinze línies d'acció, i que després es despleguen en una multiplicitat ja d'accions concretes que serveix per desenvolupar una part del pla estratègic.

Al final el que perseguim –i els objectius estan configurats en base a aquests conceptes– és: distribuir millor l'activitat en el territori, distribuir-la millor en el temps; incrementar la despesa, i heu vist alguna dada en aquest sentit, que anava també en aquesta direcció, i propiciar tot un sistema de productes i serveis més plural. Per tant, són el pla de màrqueting i el pla estratègic, els que ens ho han de permetre, i així ho estem fent, anar cap aquí.

(*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Acabo. (*Pausa.*) Perdoneu, eh?, però és que han estat moltes coses. S'ha fet referència al decret. Ho torno a dir, quatre mesos i mig, si podem, pel que fa a la seva aprovació, una vegada entrat en la comissió de govern local.

I em preguntava la diputada també com estem encarant això que avui, per exemple, la mateixa consellera plantejava, de la societat del coneixement. Hi ha dos elements, i estem contents, tot i que hem d'anar més ràpidament, en aquest sentit.

Vam signar un conveni, ara fa uns mesos, amb vuit universitats catalanes. I dic «vuit» i no «totes» perquè són les vuit que tenen àrees de coneixement, grups de recerca associats a l'àmbit turístic –no dic «docència en turisme», sinó «grups de recerca associats a l'àmbit turístic»–, a fi i efecte de crear el que hem anomenat Sistema d'Intelligència i Informació Turística de Catalunya, que, què vol ser? Precisament vol ser l'eina que afavoreix la concentració i la millor transferència del coneixement que en aquest moment s'està produint en el sector turístic, a través de diferents instruments. I sé que potser anem més lentament del que ens agradaria, però com a eina ja hi és.

I, al voltant d'això, perquè pensem que és una peça que també hi queda interconnectada, hi trobaríem la innovació. Què hem fet per la innovació? –acabo amb això. Hem activat ja el clúster del turisme TIC, que, a més, alguns grups també ens n'heu parlat, cosa que agraïm, perquè certament estem d'acord que és una eina important. No és un programa que depengui directament de la nostra direcció general, sí del departament: depèn de l'àrea de la Direcció General d'Indústria, i d'Acció, com a grup, dintre del programa Catalunya clústers.

Allí, com sabeu, el que s'intenta és afavorir espais de trobada sobretot des de la perspectiva empresarial, perquè, des d'aquesta dinàmica de treball col·lectiu en xarxa que es genera en aquests espais, es provoqui innovació en el sector. Era molt curiós: el programa Catalunya clústers –parlo de memòria– deu tindre una vintena llarga, si no trenta, àmbits diferents, d'acció. No hi ha turisme –ei, fins ara.

Per tant, ara ja hem encetat el procés. Estem, diguem-ne, diagnosticant el sector, identificant amb el que ells anomenen «procés de mapeig» quines són les empreses, i aquesta setmana, per exemple, s'estan fent ja entrevistes amb alguns dels actors que en poden ser participants.

Aquests són els instruments: el Sistema d'Intelligència i Informació Turística de Catalunya i el *clúster* del turisme TIC, que estarien al voltant d'aquest concepte que comentava.

La presidenta

Gràcies, senyor Bono. A continuació, per a dubtes, aclariments..., als grups parlamentaris els donarem un màxim de dos minuts i mig per a dubtes que puguin necessitar aclariments. Per començar, té la paraula el grup proponent, el Partit Socialista. El diputat senyor Rafel Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí, moltes gràcies. Senyor director general, coneixedor de que vostè i jo no som companys –és company d'altres portaveus d'altres grups, del nostre no, en fi, no hi ha cap problema, vostè mateix...–, del que li vull parlar és de la pregunta que li havia fet sobre la taxa turística. Per una raó: vostè m'ho ha aclarit, però m'ho ha aclarit en part.

Em preocupa –em preocupa– quan vostè diu que el 60 per cent o el 75 per cent l'han de destinar a promoció, en sentit ampli, eh?, i la resta, a altres actuacions. Bé, a mi el que em preocupa és precisament això. És a dir, nosaltres partim de la base de que els ajuntaments són prou grandets, que saben el que han de fer o el que poden fer amb els seus recursos, i, per tant, som absolutament respectuosos amb el principi d'autonomia municipal.

Amb això, què li estic dient? Que els recursos que provenen de la taxa turística poden ser destinats a escoles d'infants? No, no; no estic dient això. El que estic dient és que, en una interpretació àmplia del sector, del tema turístic, que decideixin els ajuntaments. I per què s'ha de destinar a promoció, entenent per «promoció», des d'un punt de vista clàssic, anar a fires, eh? Jo crec que aquest és un dels problemes que tenim, i d'una certa discrepància, i li ho dic molt francament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Bruguera. A continuació és el torn del Grup... (*Veus de fons.*) Ah, sí, senyor Bruguera, a l'inici de la seva intervenció, estàvem parlant un tema amb el senyor..., i no ha escoltat l'apreciació que ha fet al principi. No sé si...

Rafel Bruguera Batalla

No... Director, era una broma.

El director

Ah...

Rafel Bruguera Batalla

Era una broma... En fi, després li ho comento. (*Veus de fons.*)

La presidenta

D'acord. Doncs ara és el torn de Ciutadans. Té la paraula la seva portaveu, la diputada Mariluz Guilarte.

María Luz Guilarte Sánchez

Gràcies, presidenta. Sí, mire, usted habla de crecimiento inteligente. A mí me gustaría saber si a usted le parece inteligente, pues, provocar huelgas de país o hablar mal de España o alentar a los CDR o no condenar la turismofobia... No sé si usted tiene alguna crítica a esto.

Está claro que usted es independentista; si no, no estaría ahí. Entonces, nos viene a decir usted que el Brexit afecta, ¿eh?, afecta a la economía, afecta al turismo; sin embargo..., ¿no va a afectar, el *procés*? (*Pausa.*) No lo sé...

Mire, lo que está claro es que ustedes lo que nos han dejado es inseguridad jurídica, una convivencia rota, inestabilidad política, pero no va a haber independencia –no va a haber independencia.

Yo lo que no quiero es tener a un director general de Turismo que se declare independentista, porque eso condiciona su gestión. Por lo tanto, confianza en los técnicos, mucha, pero en los dirigentes políticos, ninguna.

Muchas gracias.

La presidenta

Gracias, señora Guilarte. A continuació és el torn de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Sí, és que m'ha sorprès molt el final de la intervenció de la companya que m'ha precedit. A mi no em molesta que vostè es declari independentista, ni crec que això el condicioni a l'hora de fer la seva feina, o no hauria de fer-ho. Ho dic perquè considero que vostè té el dret a declarar-se el que vulgui, com hi ha gent aquí que té dret a declarar-se constitucionalista i aspira a treballar i a dirigir l'Administració pública algun dia... No crec en aquestes polítiques d'exclusió administrativa *ad hoc*, però bé...

En tot cas, en la seva intervenció... Comparteixo –i seré molt breu– l'apreciació que li ha fet el company socialista, el no company socialista. (*Rialles.*) És a dir, entenc que els ajuntaments haurien de tenir l'autonomia suficient per destinar, dins de les seves polítiques de turisme, allò que es recapta. És a dir, si consideren que no necessiten, més enllà del marge que recaptin, destinar un percentatge del 60 o del 75 per cent a promoció turística perquè no els és necessari o perquè el turisme i la gestió turística els comporten prioritats pressupostàries dins de l'àmbit del turisme diferents, considero que haurien de tenir tot el dret a fer-ho. Perquè, si no, el que estem fent és condicionar.

I no ho estem fent de forma marginal; és a dir, no estem dient: «Bé, com a mínim el 10 per cent de la recaptació hauria d'anar a promoció turística per assegurar que els costos de la promoció es reparteixin entre totes les administracions.» No,

no, no estem condicionant de forma marginal; estem condicionant de forma majoritària o àmpliament majoritària, segons els nivells de recaptació.

Més enllà d'això, segueixo tenint els meus dubtes sobre quin impacte tindrà aquest decret sobre els grans problemes que planteja el turisme a Catalunya, especialment tres: la precarietat laboral –ja m'ha dit vostè que estan treballant en una proposta de segell de qualitat laboral, espero que quan la tingui disponible ens la faci arribar–; en la plataforma col·laborativa amb la que vostès tenen problemes crec que aquest decret no planteja cap gran solució, crec que haurem d'anar a una regulació ambiciosa en certs àmbits pels problemes que s'estan generant i pels que es generaran; i els problemes de massificació turística que tenim en algunes zones crec que aquest decret tampoc els aborda de forma ambiciosa i crec que caldrà regular-ho.

Però, sense més, agrair la seva compareixença i la de les dues directores. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Ferro. A continuació, per la Candidatura d'Unitat Popular, té la paraula el diputat Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, presidenta. En primer lloc, ens dona resposta vostè a dues qüestions, senyor director. La primera és la que fa referència a l'impost, a aquella part, el 50 per cent, i diu: «Més de 300.000 euros, 60 per cent de promoció turística; menys, 75 per cent.» I nosaltres el que hem manifestat, no únicament a vostè, sinó al conjunt del Govern, és que, amb relació al turisme, allò es dediqui a externalitats negatives íntegrament.

No ens sembla que sigui de rebut, fins i tot, que generem un impost que al final acaba alimentant allò que són externalitats negatives. I, per tant, una aposta clara... Perquè podria fer-se fins i tot per a turisme, però per a un determinat tipus de turisme que té el país, que és sostenible i que no té externalitats negatives, que també en tenim. Nosaltres no tenim turismefòbia; tenim una concepció –que després hi faré referència– diferenciada de com hauria d'estar el turisme a dia d'avui.

Ens fa referències... Si nosaltres li traslладem a Treball la situació laboral, aquí ens diu que no hi ha competència en la regulació de normativa laboral, sí de la inspecció, sí de la gestió, i que ens queda l'Estat. Però entre la competència exclusiva de l'Estat en normativa laboral i la capacitat per intervenir en algunes actuacions, hi ha un marge ampli per actuar.

Vostè ens parla d'un segell. Nosaltres volem que el departament, aquest, no únicament el de Treball, pugui anar més enllà, pugui anar més enllà en base al que hem aprovat en aquesta casa, al Ple del Parlament de Catalunya, i pugui anar més enllà en actuacions clares, on s'indiqui en aquest país qui fa activitat turística a través de situacions d'ultraexplotació.

Miri, vostè ens parlava de petites i mitjanes empreses, que són la majoria que fan el turisme efectiu. Estem d'acord en això, però hi ha dues realitats: una, que en aquestes petites empreses al final el que hi ha és molt fals autònom –aquell autònom que treballa en el turisme moltes vegades no es correspon amb el que hauria de ser autònom–, i la segona, que una cosa és qui fa la feina i una altra cosa és qui determina els grans fluxos de turisme, que no estan en aquestes petites i mitjanes empreses, i vostès ho coneixen millor que nosaltres, grans decisions que es prenen fora d'aquest país, que poden en condicionar fins i tot el flux de turisme.

Respecte al que s'ha plantejat de la forma de relacionar-nos, i ho volem dir amb tot el «carinyo» i amb tot el respecte, mirin: nosaltres tenim una concepció de la política on pensem que on s'han de donar respostes és aquí, en seu parlamentària, i no en unes altres reunions, sobretot perquè això no ens implica que no participem. Crec que hem estat l'únic grup parlamentari que va fer alegacions –vint-i-cinc– a la tramitació del projecte de decret llei, la qual cosa ens situa en una actuació no crítica i passiva, sinó crítica i activa.

La presidenta

Ha d'anar acabant, diputat.

Vidal Aragonés Chicharro

El que ens sembla –vaig acabant, presidenta– és que nosaltres no trobarem en aquesta reunió amb la consellera –que n'estaríem encantats, de veure'ns amb la consellera– respostes a les set o vuit preguntes que avui hem fet aquí. Perquè la consellera al que ens traslladarà, evidentment, serà al departament, i tampoc no creiem que els tècnics i les tècniques del departament ens donaran resposta. El que tenim és un problema ben diferent, que és de manca de visió igual sobre com s'ha de regular el turisme.

La presidenta

Gràcies, senyor Aragonés. Pel Grup Republicà, té la paraula la diputada Eva Baró.

Eva Baró Ramos

Sí, molt breument. De nou agrair-li, doncs, la bona feina, agrair-li el rigor i la bona predisposició amb la que han vingut aquí a explicar-nos la seva visió de quina és la situació actualment en el sector turístic i de quines perspectives li veuen.

Dos, demanar-los, si us plau, que facin un seguiment exhaustiu, estret, sobretot de quan hi hagi l'aprovació definitiva del decret, per poder-lo..., bé, per assegurar que el retorn, els resultats i la voluntat amb la qual s'implementa, doncs, responen a les expectatives, i que, en cas de que en alguns aspectes no fos així, poder-hi anar incorporant les correccions adients *ad hoc*.

I, l'altra, una reflexió general, i és que em sembla que, en un parlament democràtic, qüestionar la capacitat de ningú –de ningú– en funció de les seves idees polítiques..., em sembla un exemple clar i evident, doncs, de la qualitat democràtica d'aquell grup que ho fa i un clar exemple de la intolerància política de la que sorprenentment, en aquest cas, una vegada més, Ciutadans, fa gala. Jo..., és que no entenc..., no ho entenc.

La presidenta

Gràcies, senyora Baró. A continuació és el torn de Junts per Catalunya. La diputada té la paraula, Teresa Pallarès.

Teresa Pallarès Piqué

Gràcies, presidenta. No, només per tancar, diguem-ne. Moltíssimes gràcies per la vostra exposició. La veritat és que les dades han estat jo crec que prou il·lustrades, prou representatives. Entenc que esteu a disposició, també, de que els grups polítics, quan tinguem algun dubte, puguem contactar amb vosaltres. Penso que això és important.

I sobretot destacar, de les intervencions que hi han hagut aquí, el tema de qüestionar la professionalitat per un tema d'ideologies. Em sembla una manca molt gran, primer, de respecte per les persones, però sobretot un tema de manca de qualitat democràtica. I penso que això, en aquesta cambra, que és la cambra de tots, en la que tots hem de poder parlar..., em sembla estrictament lamentable.

De totes formes, agraeixo molt la vostra exposició. I seguirem molt de prop el desenvolupament tant del decret com de les dades i del model turístic que obre portes, ara, també, a aquest nou marc del nou pacte de la societat del coneixement.

Moltes gràcies.

(María Luz Guilarte Sánchez demana per parlar.)

La presidenta

Per què em demana la paraula, diputada?

María Luz Guilarte Sánchez

Sí, por alusiones.

La presidenta

Té trenta segons.

María Luz Guilarte Sánchez

Sí, gracias. Miren, calidad democrática es que ustedes no nos cierren el Parlamento (*veus de fons*) cada vez que queremos hablar de lo que a ustedes no les gusta. Calidad democrática es que miembros de su partido no celebren cuando nos parten la cara por la calle. Calidad democrática es poder decir aquí lo que creo conveniente sin insultar ni agredir a nadie, que es lo que he hecho.

A mí me parecen muy bien, y muy legítimas, las ideologías que ustedes defienden. Lo que no es de recibo es que politicen, se apoderen de las instituciones, las degraden, como están haciendo hasta ahora, y excluyan a más de la mitad de los catalanes cada vez que les apetece y quieren.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. A continuació, per donar resposta als grups parlamentaris, tindran un temps d'uns cinc minuts. No sé si vol començar vostè o...

El director general de Turisme

Sí. Aniré molt ràpidament, però després, sí, si m'ho permet, presidenta, passaré la paraula també a la subdirectora, en aquest cas concret, de l'Àrea de Regulació.

La presidenta

Un segon. (*Veus de fons.*)

El director general de Turisme

Ah, perdó. D'acord. Molt bé.

La presidenta

Té cinc minuts per donar resposta.

El director general de Turisme

Ara he entès... –perdó, eh?–, ara he acabat d'entendre..., companys tots, doncs (*l'orador riu*).

De l'impost... Faig una lectura que dona resposta a alguns de vostès, perquè entenc, eh?, el que diuen, no?, de la defensa de la competència, de l'autonomia municipal, i jo me la faig meva, a més a més. Vinc de l'entorn local i, diguéssim, m'és molt fàcil entendre aquesta sensibilitat.

Però per això mateix, curiosament, en un moment en el que precisament el Parlament va decidir que en lloc de que nosaltres poguéssim gestionar el 70 per cent de l'impost i que els municipis en gestionessin el 30, vam prendre la decisió de que en gestionessin el 50, i vam intentar expressar l'enorme afectació que això generava precisament a l'entorn del municipalisme.

Algú podria dir: «Això és fals, el que estàs dient; estàs entrant en contradicció. Si tenen més recursos, com pot ser que els perjudiquis?» Perquè hi ha un element de fons, que és el que vam intentar expressar en el seu moment, que deia que, atenció, la distribució d'aquesta recaptació és molt desigual –quinze municipis del nostre país estan recaptant el 78 per cent de l'impost– i esteu deixant amb una capacitat d'actuació el Govern, davant de la resta dels ens locals, molt limitada, no? Per tant, no només me faig meva aquesta idea que es destilla de l'autonomia, sinó que quan hem defensat el municipalisme ens hem quedat una mica sols.

Amb tot, penso que, en el marc de distribució de la tipologia d'accions, això permet un marge de maniobra gran –permet un marge de maniobra gran. I el nostre desig és que, també des de la perspectiva de la promoció, es puguin corregir externalitats, diputat. És a dir, si tenim un problema de concentració, potser a través de la promoció –n'estic convençut– aconseguirem que l'activitat es pugui portar a terme en altres parts del territori. Abans he fet referència al que estava passant, per exemple, el mes d'abril, en l'àmbit britànic, a l'aeroport de Reus, i aquí s'estan aplicant

recursos per a la promoció. Per tant, la promoció també pot ser un element, ben aplicat, al servei de les externalitats que el sector pot provocar.

El creixement intel·ligent és el que intenta regular l'activitat sense que generi incidències incòmodes, diputada. És el que intentem.

El Brexit genera afectació i l'estem monitorant. La situació que ja he explicat, que jo vaig comentar en el seu moment, de que la independència tindria una afectació..., doncs segurament sí que la tindria, i que després remuntaríem, com han fet vint països arreu d'Europa.

Ho han expressat altres persones, però em quedo amb ganes d'expressar-l'hi –l'hi dic amb tot l'afecte i tot el respecte– jo també. Home, a mi m'agradaria que em valorés..., potser em dirà que soc un negat, però que em valorés per la meua formació, pel meu recorregut professional, per la meua experiència, pel coneixement que tinc d'aquest sector, per si puc liderar un equip en condicions o no. I afegir-me capacitat o no en funció de que sigui independentista o de que m'agradi la cuina japonesa, doncs, me sembla que no seria..., en fi, amb tot el respecte, l'hi dic, eh?, però em sembla que no està associada una cosa amb l'altra, com jo no posaré en qüestió la capacitat d'un unionista pel fet de que ho sigui. La capacitat vindrà donada per una altra cosa.

He fet referència al tema del impost. He intentat explicar també aquesta idea de l'autonomia municipal que expressaven des del Grup dels comuns.

He fet referència al tema de les externalitats negatives, que hi tornàveu a insistir des de la CUP. I convido..., perquè no ho podem fer ara, doncs, pel format de la sessió, pel que sembla, però ens agradarà que aquesta relació d'inquietuds, que són certes i que, bé, potser podem ajudar a aclarir en algun cas, potser en d'altres no, però si les parlem amb una mica de detall potser podem transferir en un altre fòrum una mica més d'informació..., em presto de nou, amb el conjunt de l'equip, a tractar aquests aspectes tan puntuals de si els trenta-un dies o aquestes altres coses, perquè em sembla que val la pena aclarir-les i que la gent no hi tingui dubtes.

Farem un seguiment exhaustiu pel que fa a l'aplicació del decret, i no només pel que fa a l'aplicació del decret, sinó també pel que fa a l'aplicació del pla estratègic i del pla de màrqueting. Tan exhaustiu ho volem fer que hem reclamat una aplicació de caràcter corporatiu per al Govern de *business intelligence*.

És a dir, volem una aplicació que ens ajudi a fer el seguiment, en el dia a dia, d'allò que portem a terme: quins són els objectius, quines són les persones, quins són els indicadors, el grau d'acompliment, les desviacions que es porten a terme. Hi estem treballant, i hem de rebre precisament una eina..., es diu així, eh?, no és que jo vulgui fer servir l'anglicisme pel gust de fer-lo servir, una eina de *business intelligence* que ens permeti tindre un quadre de comandament tant al servei del pla estratègic com al servei del pla de màrqueting.

I gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Gràcies, senyor Octavi Bono, senyora Anna Martínez i senyora Carme Rubió, per haver estat aquí i per haver ofert aquesta compareixença, que, sens dubte, ha sigut molt profitosa.

Suspenem tres minuts la sessió per acomiadar l'equip de govern.

Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de sis de la tarda i set minuts i es reprèn a un quart de sis i dotze minuts.

La presidenta

Reprenem la sessió amb el següent punt de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre les taxes als estudiants d'enginyeria

250-00408/12

El punt número 3 és la Proposta de resolució sobre les taxes als estudiants d'enginyeria. Té la paraula, doncs, el grup proponent, per tant, el Grup de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula el seu portaveu, el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyora presidenta. Seré molt breu, perquè és una moció que ens ha quedat, certament, anacrònica des del moment que la vam presentar fins al dia d'avui, que tenia relació amb les bonificacions que feia la Generalitat als més de trenta mil estudiants d'enginyeria que van passar d'ocupar un grau tipus B a una qualificació tipus C, i que se'ls bonificava, amb 225 euros per a cada estudiant, el preu de la matrícula. Aquesta mesura, bé, es va eliminar en una resolució, sense avís previ, i va generar inquietud no només als estudiants d'enginyeria, sinó a les mateixes universitats.

En retirem el punt 1 i el punt 2, perquè som conscients de que el Govern de la Generalitat ja va corregir aquesta arbitrarietat, i en mantenim el punt 3, per una raó molt senzilla, i és que, més enllà del debat sobre taxes universitàries que tindrem en el proper Ple i que probablement tindrem en el debat pressupostari, hi ha un element que volíem mantenir, que és garantir als estudiants i a les universitats que no es puguin dur a terme mesures d'aquesta arbitrarietat sense com a mínim un curs lectiu de marge per poder fer les seves previsions de contingència.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Ferro. Passem al posicionament de la resta de grups parlamentaris, degut a que no hi ha esmenes en aquesta proposta. Fem constar que han retirat els punts 1 i 2. I, per tant, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Mariluz Guilarte. *(Veus de fons.)* Ah, el diputat Jorge Soler.

Jorge Soler González

Moltes gràcies. Bona tarda, senyora presidenta. Bé, estem parlant novament de taxes. Com saben vostès, aquí hi ha incompliments, perquè ja des de la passada legislatura nosaltres havíem estat d'acord en aquesta baixada del 30 per cent.

Bé, en tot cas, ja que estem avui demanant brevetat..., desitjar també sort, i ja que vostès negocien, doncs, els pressupostos, que això estigui dintre dels pressupostos.

I, per tant, en aquest sentit, tot el nostre suport.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Soler. A continuació, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Sí. Doncs és cert que hi ha una part d'aquesta proposta de resolució que és extemporània, perquè es va resoldre la situació al cap de pocs dies de que el Govern plantegés aquest augment de les taxes a les enginyeries. És veritat que es va fer arran d'una petició dels estudiants del Ceucat.

I, per tant, s'ha de dir que el Govern..., o li suggeriríem al Govern que estigués una mica més alerta, no?, perquè, tenint en compte que s'havien de reduir les taxes un 30 per cent per mandat del Parlament i que no es va fer, com a mínim que no s'augmentin més, que és el que es plantejava fer i que evidentment es va tirar enrere degut a aquesta queixa del Ceucat i a aquest acord al que es va arribar.

Per tant, nosaltres votarem favorablement al punt que queda viu, que és el 3.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Romero. Em sembla que el diputat ha marxat, de la CUP... (*Veus de fons.*) Doncs, pel Grup Republicà, té la paraula la diputada Gemma Espigares.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, presidenta. Molt ràpidament, només per puntualitzar un parell de coses. Quan això es va aprovar, el curs 12-13, es va dir que seria per a quatre anys. I per això quan es va acabar hi va haver aquesta informació que ara comentaven els diputats que ens han precedit, i el Govern, amb les consideracions que va rebre dels estudiants, d'alguns dels grups parlamentaris –el nostre inclòs– i d'altres actors del sistema, va decidir, doncs, posposar aquesta mesura i seguir bonificant aquesta part.

I afegir que segur que ens hem d'implicar igualment totes en la campanya, perquè, tot i així, únicament la meitat dels estudiants d'enginyeria demanen el retorn d'aquests diners. I, per tant, doncs, animar les universitats a que també puguin fer la difusió d'aquesta informació perquè totes les que hi tenen dret ho puguin demanar.

I, per tant, donarem suport a aquest punt que queda viu.

La presidenta

Gràcies, senyora Espigares. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Font.

Lluís Font i Espinós

Gràcies, presidenta. Només dir que hi votarem a favor.

Teníem pensat fer una reflexió sobre taxes, però el diputat Ferro ja ens ha invitat a fer-ho en un ple, i, per tant, guardarem la bateria d'arguments per a aquest dia, i avui ens limitarem a votar a favor.

La presidenta

Gràcies, senyor Font.

Passem, doncs, a la votació del punt 3 d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Queda, doncs, aquesta proposta de resolució, aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució sobre l'extensió dels contractes del Programa Beatriu de Pinós

250-00422/12

Passem, doncs, al punt número 4 de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre l'extensió dels contractes del Programa Beatriu de Pinós. I, per presentar la proposta, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la diputada Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Gràcies, presidenta. Vam presentar aquesta proposta de resolució en el seu moment degut a la queixa que ens va arribar d'alguns investigadors sobre, diguéssim, el no compliment del Govern dels acords, no?, o de qualsevol compromís que tenia amb relació a aquestes beques.

Aquestes beques són unes beques que intenten atraure talent a Catalunya, investigadors que estan fora del país, perquè tornin a Catalunya a desenvolupar la seva activitat científica aquí. És un programa amb concursos internacionals, amb un procés de selecció molt rigorós, i, per tant, doncs, el que s'atrau, diguéssim, és el talent o un dels talents més importants que tenim arreu.

Això s'ha anat fent al llarg d'un cert temps. El cas és que a la convocatòria de l'any 2006 es va oferir la possibilitat que fos dos anys més un. Cal dir que en la investigació són molt importants sobretot el segon i el tercer anys, perquè el primer, entre que s'arriba i un es situa i comença a treballar, doncs, en la seva investigació..., el segon any i el tercer són els més productius. Amb dos anys queda curt. Això el

Govern, l'anterior Govern de la Generalitat, ho va veure així. Per això va plantejar la possibilitat de que sempre hi hagués un tercer any per desenvolupar el projecte per part d'aquests investigadors.

Va arribar l'any 2018, que era quan s'havia de plantejar el tercer any per a aquells que havien començat el 2016, i aquest tercer any no va arribar. Es va comunicar de males maneres a aquests investigadors amb un correu electrònic, sense masses explicacions, com es retallava aquell compromís al que s'havia arribat. I, per tant, nosaltres ens vam fer ressò d'aquesta queixa, que afecta uns seixanta investigadors. No són molts, però em sembla que és bastant sensible, tenint en compte del que estem parlant, no?

I aquí, que molt sovint parlem de la importància de la nostra recerca, de l'excel·lència, dels recursos que hi dediquem, doncs, a vegades no tractem prou bé la nostra gent. Ho he dit moltes vegades: parlem molt bé de la nostra recerca i potser no tractem tan bé els nostres investigadors. Doncs aquest en seria un exemple.

És veritat que dimarts –aquest o l'anterior, ara no ho recordo– el Govern ha aprovat un augment significatiu de les beques Beatriu de Pinós justament perquè ara les convocatòries ja siguin de tres anys. És a dir, crec que s'ha reconegut aquest error, però mantinc la proposta de resolució perquè m'agradaria saber no només què passa en aquestes noves convocatòries que ja seran de tres anys, sinó en aquells casos que estan en el primer o en el segon anys, i evidentment ja suposo que, per desgràcia, no ho podrem resoldre, però també per a aquells que estaven en el segon any i se'ls va truncar aquest tercer, i, per tant, van haver de marxar i buscar altres oportunitats.

Crec que va ser un error del Govern. L'excusa que es va donar sobre la pròrroga pressupostària a nosaltres no ens convenç, perquè vam veure com al cap d'unes setmanes havia sortit una nova convocatòria en l'àmbit de la recerca en salut, del Departament de Salut. Llavors, dius: «Home, si hi ha una convocatòria en recerca en salut el mes de novembre sobre aquest àmbit, amb pròrroga pressupostària, per què no es podia haver prorrogat aquest tercer any?» Creiem que va ser un tema de deixadesa o de no treballar-ho prou bé amb Economia, i que això ho paguin seixanta investigadors no ens sembla correcte. I, per tant, volem intentar que no torni a passar.

I per això ens agradaria també que es pogués votar aquest punt 1, per veure si el Govern té previst que als que estan en aquest moment desenvolupant el primer i el segon anys, sense el compromís del tercer, doncs, també se'ls aplicarà.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Romero. Degut a que no hi ha esmenes presentades en aquesta proposta de resolució, passem al torn de posicionament de la resta de grups parlamentaris. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Jorge Soler.

Jorge Soler González

Novament moltes gràcies, senyora presidenta. Bé, des de Ciutadans, tot el que sigui ajudar a retornar el talent en recerca, en aquest cas, ampliant un any aquest contracte, i, per tant, revertint retallades també en ciència, en innovació i en recerca, doncs, rebrà el nostre suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Soler. Pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyora presidenta. Compartim l'esperit de la moció. Crec que els programes de retorn no poden ser programes de retorn, foto amb el Govern i expulsió.

I crec que els dos anys han evidenciat, primer, que són insuficients per consolidar una trajectòria de recerca a Catalunya que permeti retornar amb garanties als inves-

tigadors que avui estan a fora, i, després, que en dos anys no s'ha consolidat un finançament de recerca que permeti que quan s'acabin els programes de retorn es consolidin els investigadors a Catalunya, que és l'important en un programa de retorn.

Perquè quan li plantegem a un investigador que està a l'estranger que deixi el seu lloc –molts cops, llocs en millors condicions que els que oferim aquí– i retorni al seu país, segur que en deurà tenir moltes ganes, però també hauríem de començar a oferir la possibilitat de consolidar places d'investigadors, de millora de la investigació a Catalunya, i que després de dos anys no es tornin a trobar en la situació en la que probablement es van trobar quan van haver de marxar a investigar a l'estranger.

Per tant, hi votarem a favor, i plantegem sobretot la necessitat –i som conscients de que ja hi està havent una aposta per part del Govern– d'ampliar i estabilitzar el personal de recerca i d'ampliar la recerca a Catalunya perquè permeti consolidar els nous investigadors i els investigadors que retornen.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Ferro. Pel Grup Republicà, té la paraula el senyor Castellà.

Antoni Castellà i Clavé

Sí; gràcies, senyora presidenta. Vagi per endavant que donarem suport a la iniciativa. Agraïm el debat que es posa sobre la taula. Pensem que el Programa Beatriu de Pinós és un dels programes potents per al sistema de recerca. I, per tant, dit que li donarem suport, situar una mica en el marc parlamentari de què estem parlant.

És important analitzar els programes. El Programa Beatriu de Pinós no és un programa de retorn –no és un programa de retorn. N'hi pot haver, de programes de retorn... I, per tant, no és una opinió, és el que és.

En faig una mica l'anàlisi històrica. El Programa Beatriu de Pinós..., és una bona notícia, eh? És a dir, els programes de retorn els tenen els països amb sistemes de recerca molt minsos i que no són capaços d'atraure talent. Llavors, el Programa Beatriu de Pinós, quan neix..., neix precisament quan Catalunya no tenia un sistema homologable al que tenim ara i volia assemblar-se als programes internacionals. I, de fet, el Programa Beatriu de Pinós el que feia era finançar que els joves investigadors marxessin, i, per tant, el que s'incentivava és que es marxés. Quin era el problema que hi havia? Que els sistemes potents de fora no estaven en disposició de contractar nous catalans, en termes de que la competició en el món era molt forta. Per tant, era el Govern de Catalunya, el que ho finançava, en una universitat estrangera, en un centre estranger.

Evoluciona, el sistema de recerca, fins al punt de que en aquests moments investigadors d'excel·lència saben que més o menys a Catalunya estem..., 50 per cent són nacionals –per dir alguna cosa–, 50 per cent són internacionals. Per tant, Catalunya està en una posició ja d'atracció de talent. És quan s'elimina el programa d'enviar la gent fora... Per què? Perquè als nostres joves ja els contracten a fora. I s'estableix un programa de postdocs, de captació de talent, sigui català o no sigui català.

I això és rellevant, perquè hi han altres programes de l'Estat espanyol que estableixen, per exemple, la condició de ser nacional espanyol. S'hi pot estar d'acord o no. No estic dient que sigui bo o dolent, eh? Estic dient que el Programa Beatriu de Pinós és obert a qualsevol investigador del món. Lògicament, té més participació de catalans, perquè té l'incentiu, en tot cas, de poder estar en una institució d'aquest tipus. Per tant, crec que sí, que ha passat de la primera etapa a la segona, que és només captació de talent, ampliació a un tercer any.

Dir-li que en la pròrroga pressupostària... Les pròrroques pressupostàries només donen la garantia automàtica de capítols I i de transferències que tenen a veure amb capítols I d'institucions de programes que ja estan aprovats. I aquest era un dos més u, i, per tant, la pròrroga anava condicionada a disponibilitat pressupostària.

Em consta l'esforç del Govern de completar aquest tercer any, però sobretot jo crec que l'interessant és que el 2018 el Govern ja ha anunciat que ha pogut establir un co-

finançament en el programa Marie Curie, i això garantirà ja d'entrada un tercer any, que crec que és en el que estem tots d'acord i que serà un avenç positiu en aquest sentit. Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Castellà. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Narcís Clara.

Narcís Clara Lloret

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, bé, el diputat que m'ha precedit gairebé ha fet una tesi sobre el tema de Beatriu de Pinós. I jo faré èmfasi en el que no s'ha dit, perquè, en global, estic d'acord amb moltes de les opinions que ja s'han dit, que ja s'han expressat.

Naturalment, dir d'entrada que votarem a favor de les dues propostes. En la segona, no hi ha cap condició; en la primera tampoc, però esperem que hi hagi un pressupost addicional.

Bé, doncs el que els deia. Abans del que s'ha anomenat primerament «retorn» –i després ha quedat clar que, més que això, era una captació de talent–..., per què els nostres investigadors és necessari que vagin a l'estranger? No és una qüestió només d'anar a fora; és que anant en altres centres de recerca poden adquirir moltes altres habilitats, molts altres coneixements, i al retornar –tant si són ells com si són uns altres, tant si són doctors catalans com si són de fora–..., al venir aquí, als grups de recerca, afegixen molt de coneixement en aquests grups que abans no tenien.

Això no és que sigui propi del nostre sistema, és propi de tot arreu. És a dir, això el que fa és un efecte multiplicador de coneixement, i això és l'important. Perquè, si no, se segueix amb els mateixos mètodes, amb les mateixes pràctiques que t'ha explicat, per exemple, el professor que t'ha dirigit la tesi; potser es fa un pèl d'innovació, però costa molt més. El fet d'anar a l'estranger i retornar té aquest grandíssim avantatge. Per tant, tant si són doctorands que han anat a l'estranger com si són doctors que són d'altres països que volen venir, aquest programa, doncs, és una gran eina.

Aquest programa s'inscriu en la política europea d'incrementar la mobilitat del personal investigador, en aquest cas, dels doctors. Es tracta, doncs, de l'atracció de personal qualificat al sistema català de ciència i tecnologia, del tipus que sigui. És això.

Bé, ja he expressat, doncs, que votarem a favor dels dos. I ja s'ha dit que hi han recursos per a les convocatòries del 2018 i 2019 del programa Marie Skłodowska Curie COFUND.

I, per tant, res més a afegir. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Passem, doncs, a la votació d'aquesta proposta de resolució, que consta de dos punts. Pregunto als grups si es poden votar conjuntament... Sí? *(Pausa.)*

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Doncs s'aprova, aquesta proposta de resolució, per unanimitat.

Proposta de resolució sobre l'operació de l'Estat per a desestabilitzar l'economia catalana

250-00425/12

El punt 5 de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre l'operació de l'Estat per a desestabilitzar l'economia catalana. El Grup proposant és el Grup Parlamentari Republicà..., conjunta del Grup Republicà i del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Pel Grup Republicà, té la paraula el senyor Castellà. Té la paraula.

Antoni Castellà i Clavé

Sí; gràcies, presidenta. Aquesta és una proposta de resolució per denunciar la campanya per desestabilitzar l'economia catalana, especialment durant el 2017.

Senyora presidenta, de tots els relats catastrofistes que s'han pogut fer sobre el procés d'autodeterminació de Catalunya, un dels que no van poder pair en absolut o que no van poder suportar l'Estat i el Govern de l'Estat, fins ara governat pel Partit Popular, era el creixement econòmic de Catalunya. De fet, l'economia catalana es recupera des del 2015, i ho fa paral·lelament a un govern i a una majoria parlamentària independentistes.

I, de fet, amb aquest paral·lisme arribem al 2017. I el 2017, que teòricament era l'any de la catàstrofe, perquè era l'any en el qual es convocava el referèndum de l'1 d'octubre, a 1 d'octubre el PIB creixia el 3,4 per cent, la inversió estrangera..., en el quinquenni independentista hi havia una mitjana d'inversió de 4.000 milions d'euros, l'atur baixava fins al 13,4 per cent. I, per tant, el relat global de que no funcionaria, l'economia catalana, o de que s'enfonsava en termes d'un projecte independentista, no era veritat.

L'Estat, a falta d'arguments polítics i dins de tot un procés, segons l'entesa d'aquest diputat que els parla, de guerra bruta, exerceix la violència jurídica –estem patint just davant d'uns judicis–, la política, la física –l'1 d'octubre–, i especialment, ho torno a dir, no va suportar que hi hagués creixement econòmic i recuperació econòmica en aquell moment. Per tant, la situació econòmica de Catalunya el 2017 desmunta qualsevol argument catastrofista.

I és en aquest sentit que els poders de l'Estat decideixen organitzar una campanya de desestabilització de l'economia de Catalunya, en tres fases. La primera fase era la retirada massiva de dipòsits d'organismes i d'agències estatals de les institucions financeres catalanes. Això així es va anunciar públicament, sota el ministeri del senyor De Guindos: la retirada de fons d'institucions financeres catalanes.

La segona va ser l'aprovació del Decret 15/2017, que permetia el canvi de seus socials sense l'autorització dels seus propietaris. Probablement, si s'hagués convocat alguna de les empreses que van prendre, els consells d'administració, la decisió dels seus accionistes, doncs, això no hagués passat.

Però com que això no acabava de funcionar, la més greu va ser incentivar el cap d'estat, en Felip VI, que va ser mobilitzat per pressionar grans empreses i multinacionals per canviar seus socials –dit, precisament, per una multinacional com Seat, que, per cert, no en va fer cas. Va estar pressionant multinacionals i empreses catalanes, amb un perjudici evident de risc per a tots els ciutadans de Catalunya, no només per als independentistes. En aquesta obsessió per fer el relat catastrofista i antiindependentista, s'estava disposat a posar-ho tot en dubte, fins i tot l'estabilitat de l'economia catalana.

És per això que amb aquesta resolució –i acabo, senyora presidenta– el que proposem són tres coses: primer, condemnar des del Parlament aquesta infame campanya contra el benestar de tots els catalans; segon, demanar explicacions al Govern de l'Estat sobre aquesta operació i responsabilitats, així com la creació d'una comissió d'investigació al Parlament espanyol, i sobretot demanem, des del Parlament de Catalunya, que es reprovi l'exministre De Guindos com a responsable d'organitzar una retirada concentrada de dipòsits d'organismes de l'Estat a institucions financeres catalanes, i que el Parlament de Catalunya reprovi el cap d'estat Felip VI per la greu deslleialtat respecte als ciutadans de Catalunya, que, no tenint-ne prou amb avalar la violència policial de l'1 d'octubre el dia 3 d'octubre, va exercir pressió sobre grans empreses a Catalunya per incentivar la seva deslocalització, amb el greu objectiu de desestabilitzar l'economia catalana i el greu perjudici que podria haver tingut per als seus ciutadans.

Un rei, al cap i a la fi, que ens és hostil, probablement coherent amb la seva tradició i el seu llinatge, i que esperem perdre de vista el dia que esdevinguem estat independent en forma de república.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Castellà. A continuació, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Pallarès.

Teresa Pallarès Piqué

Moltes gràcies, senyora presidenta. Absolutament d'acord, evidentment, amb el plantejament conjunt d'aquesta proposta de resolució, i absolutament d'acord amb les paraules del seu portaveu, el senyor Castellà.

Miri, per nosaltres també és obvi que la societat i l'economia catalanes han fet un esforç grandíssim per sortir d'aquesta crisi que hi va haver a nivell global. I ja l'any, precisament, 2015 se'n surt amb un model molt més reforçat, sobretot també per tot el tema de les nostres empreses, que han fet un esforç importantíssim en el tema de les exportacions, tenint en compte que des de l'Estat hem tingut històricament manca d'inversions en infraestructures logístiques, de transport, etcètera, que dificulten des de sempre la competitivitat d'aquestes empreses.

Per tant, volem, des del nostre grup, posar en valor la força, la capacitat i l'emprenedoria del nostre teixit empresarial, però també la tasca del Govern independentista –si és que això té connotacions per a alguns grups parlamentaris–, la tasca de promoció exterior i d'atracció de noves inversions. I no és intranscendent que, dins de l'FDI Markets del *Financial Times*, se situï Catalunya com la millor regió per atraure inversions al sud d'Europa el 2018, i amb previsions molt bones per al 2019. I això no ens ho inventem nosaltres.

Com que soc conscient de que alguns grups parlamentaris no es creuran en absolut les dades que pugui aportar, em refereixo, igual com vaig fer l'altre dia també en el Ple, a l'informe del Col·legi d'Economistes de Catalunya, en el qual, amb dades objectives i una anàlisi global no només a l'entorn de Catalunya, sinó a l'entorn global geoeconòmic, geodinàmic, geopolític, diuen que rebaten el relat catastrofista d'alguns grups de l'arc parlamentari, els quals intenten instal·lar una certa alarma entre el nostre empresariat i posen realment en risc algunes inversions, amb uns altaveus que, si es llegeixen aquest informe, veuran que estan lluny del que es planteja, no?

Els proposen un creixement de gairebé entre el dos i el dos i mig per a l'any que ve, però alerten de que s'inicia un període de desacceleració, no de recessió, a nivell tant de l'Estat espanyol com de la Unió Europea, i ja es preveu també en alguns organismes internacionals. Crec que és un estudi que s'ha de llegir i el recomano.

Malgrat tot aquest plantejament, hem hagut de suportar aquestes accions des del Govern de l'Estat espanyol per minar no només les formes, sinó també el fons de la nostra economia. El company d'Esquerra Republicana ho ha explicat, però, quant al model econòmic, ja no parlem de la no recepció dels 16.000 i escaig milions d'euros pel tema del dèficit fiscal, sinó que s'han produït episodis d'asfíxia fiscal, amb suspensió de mesures impositives aprovades en el nostre Parlament, per no parlar del recurrent incompliment amb els compromisos econòmics de la disposició addicional tercera de l'Estatut.

Un altre exemple, que també hi ha fet referència ell, és el Reial decret 15/2017. Jo crec que això és un escarni per al nostre teixit empresarial i per a la societat catalana, que va tindre un efecte de 3.500 CIFs, que suposen un 0,59 per cent de la base empresarial catalana, vull dir que l'efecte també ha estat el que ha estat. Això només té un nom: confiança en el Govern que fa la feina.

I, per acabar-ho d'adobar, la figura de..., haver fet entrar la participació del rei Felip VI en aquestes trucades o en aquesta pressió, també, damunt d'algunes entitats bancàries per intentar produir una estampida financera de primera magnitud.

Els recordaré que aquests dos bancs estan classificats en la categoria d'altres entitats d'importància sistèmica, per la qual cosa en algun moment s'hauran de donar comptes al Banc Central Europeu, i, per tant, també s'ha posat en una situació de risc l'economia a nivell de la Unió Europea.

En definitiva, una intensa campanya contra l'economia catalana utilitzada com una arma per tensionar la política a casa nostra per part del tripartit del 155.

Demanem exactament el mateix que ha exposat el Grup Republicà –per tant, els mateixos punts–, però vull acabar resumint i deixant constància que una operació econòmica com aquesta o una trama –posin-li el nom que vulguin– va en detriment de totes les persones que viuen i treballen a Catalunya i suposa un atac ferotge a l'estat del benestar i a la garantia dels serveis públics de qualitat.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyora Pallarès. Donat que no hi ha esmenes presentades en aquesta proposta de resolució, és el torn de posicionament de la resta de grups parlamentaris. I a continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Mariluz Guilarte.

María Luz Guilarte Sánchez

Sí, gràcies, presidenta. Nosotros estamos de acuerdo en que la economía catalana tiene una inercia positiva, dado que es una economía de un tamaño relativamente grande dentro de España y de Europa, pero esa inercia no es infinita. Ustedes están siendo unos inconscientes, un peligro para Cataluña en todos los sentidos.

Y ahora nos traen este lacrimógeno esperpento, lleno de mentiras, falsas acusaciones y tramas propias del *modus operandi* del separatismo; en definitiva, cree el ladrón que todos son de su condición. Y no me refiero únicamente a las décadas de corrupción a base del 3 por ciento que arrastran ustedes, que sí que ha desestabilizado la economía catalana y ha sido un robo a los catalanes y ha supuesto un desprestigio para la imagen de nuestras instituciones.

Miren, ustedes mismos se delatan cuando la *consellera* Chacón responde por escrito a una pregunta efectuada por un grupo de esta cámara sobre el origen de las informaciones sobre estas supuestas operaciones para desestabilizar la economía catalana diciendo que las presiones descritas y argumentadas provienen de «declaracions públiques portades a terme per persones que ocupen responsabilitats en institucions». Es decir, *diuen, diuen, diuen*, al más puro estilo del *molt «andorrable»*. O cuando el señor Junqueras dijo que había que parar la economía catalana durante una semana.

Si el Estado no les hubiese parado el golpe que ustedes perpetraron en octubre de 2017, hoy no tendríamos, por ejemplo, el Mobile World Congress en Barcelona, tal y como reconocieron ayer los propios responsables de la organización diciendo que lo tenían todo preparado para marcharse de Barcelona.

Esta es la credibilidad de la que ustedes hacen gala. Montan todo su proyecto político en base a rumores propios de barra de bar, a invenciones y mentiras que ustedes mismos le dictan a la prensa afín, y, ale-hop, ya tenemos culpable.

Con sus despropósitos han conseguido que la sociedad catalana se haya roto a causa de una tensión sin precedentes. Ustedes han roto la convivencia y la concordia. ¿Es de *gent de pau*, que sus acólitos nos apedreen, nos pateen y nos insulten? Porque no ser independentista, según ustedes, es una provocación. También han conseguido desprestigiar las instituciones catalanas con su uso partidista y que expulsa de estas a más de la mitad de los catalanes. Y también son los únicos responsables de las consecuencias de saltar por encima de los derechos de los que no piensan como ustedes y de las leyes que nos obligan a todos por igual, políticos o no.

Hablan de asfixia fiscal, de suspensiones automáticas, ustedes, que son los campeones subiéndole los impuestos a la clase media y trabajadora de Cataluña. Ustedes, que, en boca..., o, mejor dicho, por *email* del señor Salvadó, han reconocido que los

impuestos de los que hablan fueron diseñados precisamente para que fuesen impugnados y así poder victimizarse y poder representar esperpentos como este de hoy.

Ustedes, que han querido derogar a la brava el Estatuto de Cataluña, pasando por encima de la legalidad vigente y de más de la mitad de los catalanes. Y ahora vienen a pedir la aplicación de la disposición adicional tercera de ese mismo Estatuto, cuando saben perfectamente que el Tribunal Constitucional se ha pronunciado claramente al respecto y esa disposición no puede condicionar la política presupuestaria del Estado a conveniencia de una única comunidad autónoma por encima de las demás.

Ustedes, que provocan la huida de miles de empresas eliminando la seguridad jurídica con su golpe de estado al estado de derecho y democrático en un acto que nos expulsaba automáticamente de Europa, y que obligaron a las que pudieron a activar los planes de contingencia propios de situaciones similares de repúblicas bananeras.

Y ahora vienen a ponerse medallas sobre la economía catalana, cuando la evolución positiva de esta es fruto de la estabilidad y oportunidades que nos proporciona ser españoles y, por lo tanto, europeos de pleno derecho. ¿O de dónde se creen ustedes que vienen los fondos Feder o la posibilidad de acceder a los mercados internacionales?

Pero ustedes vienen aquí, cada día, a intentar romper el proyecto de vida en común que es España. Pero, claro, como no encuentran ni un solo dato, ni un solo *ranking* con un mínimo de entidad, nada tangible que les permita sustentar su relato, pues, no tienen más remedio que inventarlo.

Finalmente, quiero concluir esta intervención para reivindicar nuestra Constitución y nuestra transición a la democracia, una constitución que es la garantía de nuestros derechos y libertades –los nuestros, los suyos y los de todos– y de los que disfrutamos por igual el conjunto de los ciudadanos españoles.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyora Guilarte. A continuació, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Gràcies, presidenta. Mirin, no vull entrar molt molt al fons d'aquesta proposta de resolució, perquè, sap què passa?, sap què crec que passa en aquest país, ja després d'un any gairebé i mig d'aquells maliciosos octubre i setembre del 2017? Doncs el que passa és que encara tots no som capaços de reconèixer els nostres errors –els de tots–, i fins que no reconeguem els nostres errors i siguem capaços de mirar endavant, aquest conflicte no es resoldrà. I, evidentment, si s'ha de resoldre, és amb el reconeixement dels errors i amb el diàleg –per cert, trencat divendres pel president Torra, que diu, doncs, que la taula del diàleg s'anulla.

Escoltin, quan vostès diuen que volen condemnar l'Estat perquè ha desestabilitzat l'economia catalana..., torno a dir que no hi vull entrar, però no poden negar –no poden negar– que el setembre del 2017 vostès van trencar amb la legalitat catalana –la legalitat, van trencar-la–, i això genera inestabilitat política. (*Veus de fons.*) Sí, home, i tant. I, escolti'm, aquell informe que no ens volen enviar però que sembla –informe, correus electrònics, etcètera– que la directora general d'Indústria en aquell moment, la senyora Chacón, li enviava al seu conseller, senyor Santi Vila, deia que hi havia incertesa a les empreses. Però és que em sembla que no s'ha de ser molt llest per acceptar això.

Escoltin, el que va passar el 6 i 7 de setembre no va ser positiu. El que va passar el 27 d'octubre, tampoc, perquè no ens va portar enlloc, i podríem reconèixer que allò va generar alguna incertesa política, econòmica..., ja no vull entrar en si molta, poca, però podríem reconèixer això. I evidentment que l'Estat no es va comportar com tocava, perquè un conflicte polític l'havia d'haver resolt amb política i no judicialitzant-lo i no generant tot el soroll que va generar, evidentment. Però, ho torno a

repetir, si no som capaços de reconèixer els nostres errors, no podrem mirar endavant. I, per tant, segueixen vostès enquistats, uns i altres, en la seva posició, que és la bona, la correcta.

Jo no sé si va haver-hi una campanya, com vostès parlen aquí; em costa creure algunes coses. Entre altres temes, perquè jo m'he mirat les dades dels dipòsits bancaris, i si vostès se les miren..., el darrer trimestre del 2017 no hi ha una variació important pel que fa a la reducció de dipòsits bancaris amb relació a l'any 2016, i no es veu que la baixada de dipòsits sigui del sector públic.

Per tant, a mi m'agradaria, evidentment, escoltar l'Estat donar explicacions, i les ha de donar al Congrés dels Diputats; doncs, escolti'm, els partits que tenim, que allà comencin a treballar-ho. Però també m'agradaria escoltar amb més honestedat el Govern d'aquí respondre a algunes preguntes que s'entesta a no contestar perquè no vol reconèixer els errors. Per tant, escoltin, jo, de veritat, començo a estar-ne una mica cansada, perquè després d'un any i mig seguim amb això. Escoltin, reconeguem tots tots tots els errors –nosaltres també, el Grup Socialista, el primer– i intentem mirar endavant, perquè, si no, de veritat, no ens en sortirem.

I negar una evidència –no la vull quantificar– sobre una certa inestabilitat política que hi ha a Catalunya..., doncs és així. Escolti'm, no sabem si hi haurà eleccions al maig o al setembre o a l'octubre, i ens tocarien d'aquí a tres anys. I aquesta incertesa constant, de que pot haver-hi eleccions qualsevol dia, això no em diran vostès a mi que no genera incertesa. Evidentment que la incertesa... (*Veus de fons.*) Ah, la culpa és d'Espanya. Bé, és igual, escolti'm, qui té la capacitat de convocar unes eleccions és el president Torra, i constantment generar la incertesa de que poden ser demà és un error –és un error. I, per tant, no vulguin dir vostès que els altres sempre són els dolents. Tots devem haver comès errors, i estaria bé reconèixer-ho de tant en tant.

Però com que no ho volen reconèixer, aquest país seguirà enquistat un any rere l'altre rere l'altre, i, sincerament, el país no avançarà. I ara potser sí que hem tingut una situació econòmica positiva i no s'han notat prou, tota la incertesa i la inestabilitat, però a mitjà termini, per desgràcia, veurem alguns resultats que potser no seran tan positius, i potser ara que l'economia comença a alentir-se les coses no aniran tan bé.

Escoltin, podrien ser vostès més honestos i més sincers, reconèixer els errors i intentar mirar endavant. I és el que precisament no fan ni vostès ni, evidentment, tampoc han fet d'altres, però com que són vostès, els que presenten aquesta proposta de resolució, doncs, parlo del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i de Junts per Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Romero. A continuació, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyora presidenta. Moltes gràcies al Grup Republicà i a Junts per Catalunya per presentar la moció. Jo comparteixo gran part del que ha dit la companya Àlicia. Crec que hi va haver..., bé, jo no diria errors, sinó intencionalitats de totes dues parts en el conflicte que s'haurien de corregir. Hauríem de fer tots autocrítica i hauríem de ser sobretot, també, una mica més transparents a l'hora d'explicar què va passar i què no va passar durant el conflicte.

Però no crec que hi hagi igualtat de responsabilitats, sobretot perquè crec que el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat no jugaven amb les mateixes cartes, i crec que això a la llarga s'ha evidenciat. Crec que les conseqüències de que un estat, amb tot el que representa un aparell d'estat, judicialitzi el conflicte fins al punt que estem vivint aquests dies –i, ara que començarà el judici, cal recordar-ho especialment– o jugui amb l'estabilitat financera d'una regió és molt més punyent i té molta

més capacitat d'incidència sobre la realitat socioeconòmica d'un territori que el que pugui fer un govern autonòmic. I crec que en això també hem de ser honestos, hem d'exigir responsabilitats i, sobretot, hem d'exigir transparència.

Jo comparteixo part de les coses que han dit, i altres parts que crec que han quedat anacròniques i que ara mateix també fan una mica de gràcia. Quan parlem d'asfíxia fiscal, quan diem: «És que el Govern ens va recórrer certs impostos i això perjudica la capacitat de recaptació de la Generalitat.» Molt bé. Hem perdut 500 milions de recaptació de l'impost de successions des del 2008 fins ara, i cada cop que els plantejem el debat sobre l'impost de successions o sobre els 150 milions que podríem recaptar de la reforma de l'IRPF a les rendes altes ens diuen que no, que ni parlar-ne.

A veure, si parlem d'asfíxia fiscal a Catalunya, deixem-nos de fer l'harakiri, no?, també. O és que canviarem impostos sectorials sobre determinats productes per la capacitat recaptatòria que té l'impost de successions? Ho volem posar tot en comparació? No, no, si volem fer una reforma fiscal a Catalunya seriosa, fem-la; el que no podem fer és bloquejar el debat de política fiscal a Catalunya durant mesos i després parlar d'asfíxia fiscal.

Jo crec que hi va haver una posició de l'Estat absolutament deslleial amb la ciutadania de Catalunya. Crec que el reial decret ho planteja, crec que la posició del rei d'Espanya va ser absolutament deslleial, crec que hi ha actors polítics, sindicals i empresarials que van parlar de la participació de la casa reial en la pressió perquè es deslocalitzessin fiscalment certes empreses, i crec que tot això s'ha de posar sobre la taula i s'ha d'aclarir.

Crec que la moció, bé, diguem-ne, comença pel final, que és instar una comissió d'investigació al Congrés, perquè, clar, treu les conclusions abans de la comissió d'investigació del Parlament i del Congrés. Però, tot i així, creiem que en tot allò que enuncia que contribueix a denunciar una situació –que jo crec que va ser certament injusta, i que segueix sent certament injusta– i contribueix a exigir transparència estaria bé.

M'hagués agradat un cinquè punt: que si instem la creació d'una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats, instéssim també el Govern de Catalunya a donar explicacions sobre tot allò de què no n'ha donat –la companya Alícia posava el cas dels correus de la Direcció General d'Indústria. Crec que la transparència és un mandat per a ambdós governs. Crec que la voluntat de diàleg també ho hauria de ser.

I nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Ferro.

A continuació passarem a la votació d'aquesta proposta de resolució, que consta de quatre punts. Demano als grups si podem votar-los junts, conjuntament. (*Veus de fons.*) No?

Alícia Romero Llano

Nosaltres... No, demanaríem votació separada dels punts, si us plau.

La presidenta

De tots? Un per un?

Alícia Romero Llano

No, 1 i 2 junts, poden anar, i 3 i 4.

La presidenta

D'acord, gràcies. Algun grup més? (*Pausa.*) No.

Passarem, doncs, a la votació, primer, dels punts 1 i 2 de la proposta de resolució número 5 de l'ordre del dia d'avui.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions?

Molt bé. Els punts 1 i 2 d'aquesta proposta de resolució queden aprovats per 11 vots a favor –del Grup Republicà, Junts per Catalunya i Catalunya en Comú Podem–, 6 vots en contra –del Grup de Ciutadans– i 2 abstencions –del Grup Parlamentari Socialista.

A continuació passem a la votació dels punts 3 i 4 de la proposta. *(Veus de fons.)*
M'has dit 1 i 2, i 3 i 4.

Alicia Romero Llano

No, 3 i 4 separats.

La presidenta

Doncs passem a la votació del punt número 3 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions?

El punt número 3 d'aquesta proposta de resolució queda aprovat per 11 vots a favor –del Grup de Junts per Catalunya, el Grup Republicà i Catalunya en Comú Podem– i 8 vots en contra –del Grup de Ciutadans i el Partit Socialista.

Passem, doncs, al punt número 4 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions?

Queda aprovat, el punt número 4, amb 10 vots a favor –del Grup de Junts per Catalunya i el Grup Republicà–, 6 vots en contra –del Grup de Ciutadans– i 3 abstencions –del Grup Parlamentari Socialista i de Catalunya en Comú Podem.

Proposta de resolució sobre l'impuls de la implantació de la finestra única empresarial a Barcelona

250-00438/12

Passem, doncs, al darrer punt de l'ordre del dia, el punt número 6, una proposta de resolució sobre l'impuls de la implantació de la finestra única empresarial. Té la paraula el grup proposant, el Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Mari-luz Guilarte.

María Luz Guilarte Sánchez

Sí; gràcies, presidenta. Bien, el objetivo de esta propuesta que presenta nuestro grupo pretende conseguir que finalmente en Barcelona se disponga del servicio de ventanilla única empresarial, o FUE, que es uno de los puntos críticos de responsabilidad de la Administración pública para abordar la mejora de la competitividad de las pymes en Cataluña.

No se entiende que, a día de hoy, tras cinco años de la aprobación de la ley, Barcelona no disponga de este servicio integrado de gestión de trámites administrativos. Barcelona necesita ya de este instrumento. Y no se puede cada año presentar el mismo powerpoint sobre el plan de despliegue, en el que solo varía la fecha, pero los datos sobre los avances de la implementación siguen prácticamente en el mismo punto desde 2014.

Barcelona es, como saben, la ciudad donde se encuentran el 30 por ciento de la totalidad de las empresas de Cataluña, y, de estas, el 95 por ciento son microempresas, que son el actor principal de la economía catalana. Si realmente queremos fomentar y consolidar nuestro tejido empresarial, favorecer su diversidad e impulsar la *emprenedoria*, no basta con que Barcelona sea atractiva por su entorno geográfico y estilo de vida. La Administración tiene que eliminar trabas y poner a disposición

de las empresas y autónomos un modelo de relación entre estos y la propia Administración más ágil en la gestión de trámites, que, por otra parte, a las empresas y autónomos se les exige cumplir.

No es justificable que si en el resto del territorio la implementación se ha hecho, alcanzando un 96 por ciento de este y dando servicio a un 76 por ciento de la población, Barcelona esté aún lejos de haberse integrado. Y todo por la falta de interés en abordar un asunto que, precisamente por su complejidad, requiere de la colaboración con el resto de administraciones implicadas, existiendo además ya los convenios marco de colaboración entre la Generalitat, la Diputación o diputaciones y los municipios, que quizás era, junto con el desarrollo tecnológico, la tarea más compleja; complejidad que se hubiese resuelto poniendo el foco en los recursos necesarios, especialmente técnicos, en realizar este despliegue y no en otras conveniencias más particulares del Govern.

Por otra parte, en cuanto al funcionamiento de la ventanilla única empresarial a través de los diferentes canales en los que es posible realizarlos, vemos que los trámites disponibles son aún insuficientes en cada uno de ellos. Solo un 45 por ciento de los trámites se pueden realizar presencialmente, y un 55 por ciento electrónicamente, lo cual no es admisible en una administración del siglo XXI, que cuenta, además, con una consejería específica para este ámbito.

Pero, además, es que solo es posible completar y finalizar de forma electrónica un 32 por ciento de estos, cuando el porcentaje de expedientes gestionados por vía electrónica en 2017 ha sido del 77 por ciento del total. Este último dato nos indica que la vía telemática es la de mayor preferencia por los usuarios, lo que alerta de que urge, por parte de la Administración pública, también revisar y realizar una adaptación del marco jurídico actual a este respecto y adaptarlo al entorno digital para garantizar su eficiencia ante el gran riesgo de que quede obsoleto.

La ventanilla única empresarial está concebida para conseguir la reducción de cargas burocráticas a la actividad económica, siguiendo las directrices europeas en este ámbito. Por lo tanto, es un servicio que también puede contribuir a incentivar la atracción de actividad económica desde otras regiones de España y de países de la Unión Europea a Cataluña.

El potencial de la implementación de la ventanilla única empresarial en Cataluña es inmenso y va más allá de la simplificación administrativa. Por ello, nosotros creemos que esta debe ir avanzando hacia la transformación, no solo siendo un servicio de gestión de trámites, sino una herramienta que permita al usuario –ya sean empresas, inversores, emprendedores o autónomos– acceder de forma simplificada a un catálogo completo de servicios desperdigados hoy por las diferentes administraciones y organismos, tales como el acceso a bases de datos sobre empresas, información sectorial y de comercio o ayudas a la innovación, empleo y formación, entre otros.

Por lo tanto, confiamos en que, conscientes de esta necesidad, el resto de grupos den apoyo a esta propuesta de resolución en su totalidad.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyora Guilarte. Ara, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, pel Grup Republicà, la diputada Eva Baró.

Eva Baró Ramos

Gràcies, presidenta. Sí, comencem ja anunciant que nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució, com no pot ser d'altra manera.

Ja fa molt temps que l'aposta per la finestreta única empresarial forma part de les nostres batalles. Són molt necessàries totes aquelles mesures, totes aquells procediments, totes aquelles eines que facilitin i que contribueixin a l'eficiència, a la relació, no?, i a la comunicació bidireccional entre l'Administració, en tots els seus nivells, i

el sector empresarial, el sector productiu i el sector econòmic. Per tant, ens sembla que això és quelcom que beneficia, d'alguna forma, a tothom i ens fa més competitiu.

En particular, destacar el fet de que, malgrat que crec que estem al voltant del 97 per cent d'adhesions de tots els municipis del país, amb diferents graus de desplegament, a la finestra única empresarial, hi ha un percentatge molt petit dins del qual trobem la ciutat de Barcelona, que, és clar, evidentment, doncs, representa un fre per a tot el projecte per la dimensió, pel calat, per la transcendència que té i per la concentració, diguem-ne, de tota l'activitat productiva, de tota l'activitat econòmica que implica la ciutat *per se*.

Per tant, aquí sí que, d'alguna forma, doncs, ens sembla imprescindible que des de l'ajuntament, des del plenari pròpiament de l'ajuntament, es facin tots els canvis d'ordenances que siguin necessaris, i que es trobi la manera de desencallar-ho, perquè ara mateix, a data d'avui, ni tan sols Barcelona ha fet la petició formal d'adhesió a la finestra única empresarial. Per tant, ens sembla que això és quelcom que s'ha de poder desencallar des de ja.

L'altra qüestió és el fet, doncs, de que hem arribat a una transacció amb el grup proposant per concretar la necessitat de que, al llarg d'aquest any 2019, el 80 per cent de tots els tràmits es puguin realitzar, sense cap tipus d'incidència ni problemàtica, a través de la FUE, de la finestra única empresarial, i que el 20 per cent restant es pugui acabar de finalitzar al llarg de l'any vinent, del 2020. Que ens sembla que és un plantejament que respon a les necessitats i, sobretot, respon a la factibilitat, donat que és un projecte molt ambiciós, que és cert que fa temps que ha començat, però que requereix per resoldre'l una enorme complexitat jurídica i tècnica.

Els darrers punts fan èmfasi sobretot en la necessitat de comunicar i fer difusió, doncs, d'aquest projecte, diguem-ne, a ambdós costats de la balança, tant a tots els nivells administratius i a tots els funcionaris i treballadors que d'alguna forma poden tenir-hi algun tipus de relació, perquè n'estiguin al cas i puguin fer-ne tota la difusió que sigui necessària, com, per descomptat, a la banda de tot el que seria el teixit productiu, econòmic i empresarial, que al cap i a la fi haurien de ser els principals usuaris i els principals beneficiats d'un projecte d'aquestes característiques.

I ho deixaríem aquí.

La presidenta

Gràcies, senyora Baró. A continuació, sobre les esmenes..., pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Ferran Roquer.

Ferran Roquer i Padrosa

Gràcies, presidenta. Bé, venim a parlar aquí avui gairebé d'una obvietat, eh? És importantíssim que tots els ciutadans de Catalunya puguin fer tots els tràmits que la Generalitat permet fer electrònicament, que, deixi-m'ho dir –vull dir, en aquest cas li dono la raó–, haurien de ser molts més, però cada tràmit que s'hi incorpora la FUE requereix un moviment de normes, un moviment de departaments i una quantitat de reformes que..., és complicadíssim –complicadíssim– posar-hi tràmits.

Crec que la Generalitat, amb el desplegament de la finestra única empresarial, ha fet una de les coses que li hauríem de demanar a qualsevol administració. A través del Canal Empresa... El Canal Empresa permet, a qualsevol persona de 917 municipis de Catalunya, fer tots els tràmits que requereix fer la implantació d'una activitat empresarial o comercial des del portal electrònic, i d'una forma proactiva. És a dir, el Canal Empresa pregunta: «Vostè, què vol?» Diu: «Vull crear una empresa.» I després li diu: «Vostè vol crear una empresa del sector de: tal, tal, tal.» Vostè marca el sector. «Amb quina forma jurídica? Empresari individual, societat limitada, societat cooperativa, societat anònima...» Va clicant i, al final, el Canal Empresa li diu: «Miri, vostè ha de fer: tal, tal, tal i tal. Vol que li fem?» I cliques i et va dient: «Informi'm d'això, informi'm d'allò, informi'm d'allò altre.»

Què concerneix, una activitat empresarial? Diferents administracions. Hi ha tràmits que s'han de fer davant de la seguretat social; hi ha tràmits que s'han de fer davant del Registre de societats; hi ha tràmits que s'han de fer davant del Departament de Salut, davant del Departament de Medi Ambient, davant dels departaments de la Generalitat, i dels ajuntaments –el permís d'activitat el donen els ajuntaments. El Canal Empresa permet fer tot això de forma proactiva i de forma electrònica.

I què passa a Catalunya? Que hi ha 917 municipis que ens hi hem adherit, i hi ha, doncs, miri, fins a..., són trenta, no?, fins a 947, trenta municipis que no s'hi han adherit. Dotze estan en tràmits de fer-ho, ho estan fent, i n'hi ha divuit que no ho han fet. Entre aquests divuit que no ho han fet hi ha l'Ajuntament de Barcelona. Clar, quin problema té? Divuit seria poc significatiu...; sí, és molt significatiu, perquè hi ha molta població.

Llavors, deixem sense la possibilitat d'aquesta facilitat a què obliga la norma, la Llei 16/2015, que està citada en aquesta mateixa resolució, de simplificació de l'activitat administrativa de la Generalitat i els governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, que obliga les administracions locals a adherir-se a la finestra única empresarial perquè els seus ciutadans puguin fer els tràmits de la forma més simplificada i més àgil possible.

Doncs, bé, el fet de que no hi sigui Barcelona dificulta molt, perquè només permet que arribi a un 72 per cent de la població, mentre que arriba a un 97 per cent dels municipis.

D'aquests altres divuit municipis que falten, molts són municipis tan petits que no tenen capacitat tecnològica per incorporar-se en el Canal Empresa i la finestra única empresarial. De fet, val a dir que es va crear l'Oficina d'Atenció a l'Empresa de l'Ajuntament de Barcelona, però incorpora tots els tràmits menys els tràmits del Govern de la Generalitat, la qual cosa li demanem, i hem transaccionat una esmena, que suposo que hi farà referència després.

Per tant, nosaltres votarem a favor, amb la nostra esmena inclosa, de tots els punts.

La presidenta

Gràcies, senyor Roquer. A continuació, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

No crec que pugui afegir més ciència ni més intel·ligència a tot el que s'ha dit. Per tant, dir que votarem favorablement aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, senyora Romero. Pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

M'ha agradat molt l'explicació. Crec que si algun dia fem un anunci per la televisió sobre com funciona la finestra (*rialles*), t'hi podem posar.

Jo, pel que sé –i tu ho has dit, també–..., el tràmit d'implementació implica un moviment de departaments i tal molt farragós. A mi el que m'han fet arribar és que probablement vuit mesos és molt just per implementar-ho. Que l'Ajuntament de Barcelona, el 2014, ja va implementar l'Oficina d'Atenció a l'Empresa com a punt de referència per al teixit empresarial a Barcelona, i que en tot cas, òbviament, la finestra única empresarial és un element positiu, és un element de modernització i de digitalització de tràmits que crec que compartim tots.

Probablement vuit mesos serà just, però nosaltres, en tot cas, votem a favor de la proposta.

La presidenta

Gràcies, senyor Ferro. Ara, per posicionar-se sobre les esmenes, o la transacció a la que s'ha arribat amb les esmenes presentades, té la paraula la diputada Mariluz Guilarte.

María Luz Guilarte Sánchez

Sí; gràcies, presidenta. No, només per agrair als grups que ens han fet l'esmena la seva voluntat de transaccionar.

I, de fet, vuit mesos..., home, ens semblava que, amb el retard que portem, hi hauríem d'estar, ja, no?, incorporats, i sobretot Barcelona. Però, bé, com que el que volem és que es faci, i al més aviat possible, doncs, hem acceptat que s'estiri una mica més en el temps la implementació per donar cabuda a aquests problemes més tècnics i més tecnològics, que s'han de resoldre bé.

I, per tant, hem acceptat aquesta esmena, entenent que hi ha una voluntat de que realment com a molt tard durant l'any 2020 això estigui implementat totalment.

Moltes gràcies.

La presidenta.

Gràcies, senyora Guilarte.

Passarem, doncs, a la votació de la darrera proposta de resolució, que consta de quatre punts. Suposo que tots els grups teniu el text que incorpora la transacció del punt número 2. Tothom en té còpia? *(Veus de fons.)* Votem, llavors, els quatre punts conjuntament? *(Veus de fons.)*

Doncs passem a la votació.

Vots a favor?

S'aprova, aquesta proposta de resolució, per unanimitat, doncs.

Ara sí que, abans d'acomiadar la comissió, demanaria als portaveus i als membres de la Mesa que es quedin cinc minuts, al final.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i tretze minuts.